

★ opprør

1-05

SNART ER DET LANDSMØTE

STORTINGSVALG 05

PORTRETET: HIND DAKHIL

www.pdf-arkivet.no (2020)

Opprør

Osterhausgata 27
0183 Oslo
Tel: 22 98 90 50
Fax: 22 98 90 55
Epost: johanne@rv.no

Redaktør

Johanne Bergkvist
johanne@rv.no

Ansvarlig redaktør

Torstein Dahle

Redaksjon dette nummer

Ann-Mari Volden
ann-mari@rv.no

Øystein Horgmo

ohorgmo@online.no

Design

www.okular.no

Layout

Johanne Bergkvist

Opplag

1800

Forside

Vidar Eriksen

Leder

Torstein Dahle

Kontaktinfo

Osterhausgata 27
0183 Oslo
Tel: 22 98 90 50
Fax: 22 98 90 55
Epost: rv@rv.no

INNHold

Side 4: Landsmøtet er over deg!

side 6: Klare for (valg)kamp

Side 6: Hordalandstoppene

Side 8: Oslo trenger en stemme på tinget

Side 9: Akershusvalgkamp

Side 10: Rød Ungdom og valgkampen

Side 11: Ny ledelse

Side 12: Portrettet: Hind Dakhil

Side: 14: Sosialisme og lokademokrati
- de små eksemplers makt

Side 15: Notodden

Side 16: Ut i verden - ikke inn i EU

Side 17: Oljekrig mot Iran?

Side 18: Status i partiorganisasjonen

Side 19: 027 AS

Side 20: Norske partier i sametinget

Side 21: Debatt om RV og Rød Ungdom

Side 21: Dikt fra eksil

Side 22: Kambodsja

Neste nummer:

Ny ledelse, Stortingsvalgkamp, Portrett med Chiku Ali

En gavepakke

KAMPEN FOR Å FORSVARE folketrygden er en svær utfordring for RV. Først og fremst er saken et omfattende og dramatisk angrep på en grunnpillars under det som kalles "velferdsstaten". Mange er engasjert i forsvarskampen. Den kan sannsynligvis vinnes, men det avhenger av at alle vi RV-ere gjør maksimal innsats.

I PENSJONSSAKEN BLIR VI vitne til en avsløring for åpen scene av maktstrukturene i det kapitalistiske Norge, og i så måte er den en gavepakke når det gjelder mulighetene til politisk bevisstgjøring og mobilisering av brede lag av folket: Samtlige stortingspartier står på angripernes side. I utgangspunktet leverte de en samlet innstilling gjennom Pensjonskommissjonen, der alle understreket viktigheten av kraftige kutt i Folketrygden. Regjeringen fulgte opp, og AP spilte deretter inn sitt alternativ som bare ligger millimetre til venstre for regjeringen. Forskjellene blåses nå voldsomt opp, samtidig som alle understreker viljen til å finne fram til et kompromiss. Gerd-Liv Vallas flukt inn i angripernes rekke og hennes omfavning av Jens Stoltenberg er et lærestykke i hvor skadelig samrøret mellom LO-ledelsen og Arbeiderpartiet er. SVs ledelse lar sin regjeringsskåthet styre, og avslører hvor feil de tar, de som måtte se på SV som en kraft til forsvar for velferdsstaten.

KORT SAGT: SAKEN ROMMER enestående muligheter for en offensiv fra RVs side. RVs vurderinger har bred støtte på grunnplanet i fagbevegelsen og i det øvrige organisasjonslivet. LO i Oslo og LO i Trondheim engasjerer seg sterkt. LOs sjeføkonom Stein Reegård har presentert omfattende dokumentasjon på hvor alvorlig angrepet er og hvor dårlig begrunnet det er. Utdanningsforbundets Jan Mønnesland har gjort det samme.

HVIS DET ER NOEN SOM MÅTTE mene at RV ikke har noen vesentlig rolle å spille i norsk politikk, så viser denne saken bedre enn det meste hvor feil de tar. På den annen side: Hvis lille RV, med sine svært begrensede krefter, nå konsentrerer sin oppmerksomhet om omfattende studier av egen navle, der vi braker sammen i harde og utmattende interne slag, da har de faktisk rett.

RV ER IKKE OG SKAL IKKE være et monolittisk parti der uenighet undertrykkes. RV skal tvert imot være et parti som styrker den enkeltes selvtilitt til å hevde egne meninger. Det er gjennom meningsbrytning at politiske analyser og standpunkter blir videreutviklet slik at vi kan komme på høyde med det som situasjonen krever. Landsmøtet er nettopp stedet der slik meningsbrytning bringes fram til konklusjoner.

MEN POENGET MED EN SLIK politisk prosess må være å skape maksimal styrke til eksternt innsats. I året 2004 har for mye av kreftene gått med til partiets interne forhold. Det nye året krever at vi alle – inklusive meg som partileder – viser at vi klarer å motstå fristelsen til å drukne oss i interdebatten. For nå trengs RV virkelig!

Torstein Dahle. leder RV

Bli rødrev i 2005!

Rødreven er månedlig innbetaling av kontingent med avtalegiro. Du velger selv et fast månedlig beløp som passer din økonomi. Vanlige summer er mellom 50 og 400 i måneden.

All kontingent deles mellom sentralt og lokalt. Derfor betyr Rødreven god lagsøkonomi og sikrer RV stabile og

oversiktlige inntekter.

Rødreven øker vår økonomiske selvstendighet, noe vi er avhengige av for å mobilisere krefter på venstresida i dag! Rødreven har stort potensial: 100 av 1400 medlemmer har i dag månedlige trekk. Blir du neste?!

Hvordan: Be om vtalegiroskjema, eller gjør det selv via fast betalingsoppdrag i nettbank. Konto er: 7878 05 75424. Ta gjerne kontakt med kasserer Finn Olav Rolijordet.

Landsmøtet er over deg!

Landsmøtet er den største samlinga av RVere der vi kan jobbe politisk med folk fra hele landet. Opprør har møtt de to landsmøtesekretærene Sigrid Staurset og Åse Garten Galtrud.

> TEKST OG FOTO: JOHANNE BERGKVIST

RVs nestleder Sigrid Staurset og Rød Ungdoms nestleder Åse Garten Galtrud har sammen tatt på seg oppgava å være landsmøtesekretærer fram til RVs landsmøte 25.-27. februar. – Vi må gjøre RV klar til valgkampen, sier de om RVs vei videre. Sigrid fortsetter: – Den viktigste politiske saken på landsmøtet vil være stortingsvalget. Her er det viktige diskusjoner for laga: Hva skal være RVs hovedsaker i valgkampen? Hvordan kan vi bruke valgkampen til å stoppe pensjonsreformen, stoppe privatiseringa? – Regjeringsskifte er noe man er uenige om i RV, fortsetter Åse. – Dette er en spennende debatt for RV. RV må være en kritisk stemme fra venstre til et SV som vil komme i posisjon.

– Vi må gjøre RV om til et helhetlig alternativ. Det er så mange saker som har stor oppslut-

ning, men som blant partiene bare har støtte hos RV. RV er konsekvent mot USAs krigføring, vi er konsekvente mot privatisering og pensjonsrasering, sier Sigrid bestemt.

Gamle kjenninger og nye saker

Det er også andre saker som skal opp. Det er allerede varsla gamle politiske kjenninger som uenighet om ulv og gaupe og forslag om heldags-skole for barn. Det er også nye ting å ta stilling til. – Vi tror en debatt om feministisk familiepolitikk ville være lurt for RV å bruke tid på, sier Åse. – RV har også mye å ta tak i i forhold til ungdom. Vi er mot Clemets rasering av den videregående skolen og nasjonale prøver. Vi må jobbe mot kriminaliseringa av ungdomskulturen.

En spesiell sak er saken om medlemsstatus: Hans Olav Brendbergs anke på Landsstyrets eksklusjonsvedtak. De to nestlederne understreker at dette er sak som det er viktig får en ordentlig og redelig behandling på møtet. – Men det er viktig at dette ikke er Saken som preger landsmøtet. Andre saker er viktigere for RV å jobbe grundig politisk med, oppfordrer Sigrid.

– Begge programmene, både arbeidsprogrammet og prinsippprogrammet ligger åpne for forslag. Vi skal lage en handlingsplan for neste periode. Vi må diskutere hvordan vi kan bygge RV som organisasjon. Det har blant annet kom-

met inn forslag om at vi skal arrangere en faglig konferanse i høst med kvinnepolitisk tema. Det kunne virkelig være med på å utvikle et politisk område vi burde bli bedre på, sier Sigrid. – Og vi skal velge en ledelse som skal fronte RV, understreker Åse.

– Landsmøtet er det viktigste møtet i RV, sier Sigrid. – Det er en strålende mulighet til å diskutere politikk med hele RV-landet og legge planer for arbeidet videre. – Og ikke minst skal vi ha en hyggelig landsmøtemiddag med spenstige innslag, avslutter Åse.

Tidsplan RVs landsmøte

1. Konstituering
2. Beretning
3. Økonomi/Regnskap
4. Stortingsvalget 2005 – valgmanifest 2005
5. Stortingsvalget 2005 – strategi
6. Antirasistisk manifest – GÅR UT
7. Handlingsplan 2005-2006
8. Program ;
Arbeidsprogram og Prinsippprogram
9. Medlemsstatus
10. Vedtekter
11. Uttalelser
12. Valg av ledelse

Landsmøte for smarties

25.-27. februar i Oslo har Raud Valallianse sitt 13. landsmøte. Vi skal diskutere praktisk politikk, ideologiske grunnprinsipp og ikkje minst - valkampen 2005! Om du er gammal raudrev eller aldri har vore på landsmøte før - her er alt du treng å vite.

> TEKST: SIRID STAURSET, NESTLEDER OG LANDSMØTESEKRETÆR. FOTO FRA RVS LANDSMØTE I 2001.

Landsmøtet er det høgste organet i RV, og legg dei politiske retningane for arbeidet vårt. På landsmøtet kjem delegatar frå laga, samt to frå Raud Ungdom, observatørar og gjestar. Landsstyret og ulike førebuaende nemnder har førebudd ei ulike sakane. Landsmøtet kan sjølve velje å leggje til eller fjerne saker dersom det ønsker det.

Stortingsvalet - strategi og manifest

Hordaland eller Oslo? Pensjon eller ungdomshus? Kva gjer vi med SV? Landsmøtet skal freiste å leggje liner for og offisielt starte valkampen 2005. Vi skal vedta eit valmanifest, som er dei ti viktigaste sakene våre. Her skal vi freiste å svare på spørsmål som: Kva skal egentleg RV på Stortinget? Kva saker vil vi jobbe for? Blant dei sakene landsstyret foreslår får mest plass, er velferd, feminisme og antikrig. Samd? Usamd? Send inn forslag!

Landsmøtet skal og vedta ein strategi, ein politisk plan for RV sitt valkamparbeid. Her er kanskje det mest brennande spørsmålet kva vi meiner om ei AP/SV/Sp-regjering. Skal vi gå inn for sentrum/venstre-alternativet eller berre gå imot alle kabalar? Skal vi stille politiske krav? Kven er våre allierte i å få køyrd fram krigsmotstand eller arbeid mot privatisering? Kva gjer fagørsla, og korleis kan vi nytte dette valet til brei folkeleg mobilisering? Viss du har forslag, kom-

mentarar eller anna, ta kontakt med stortingsvalgruppa ved Marte Mjøs Persen (marte@rv.no) eller Sigrid Staurset (sigrid@sosialisme.no).

Program - RVs grunnpolitikk

RVs to største program står begge på sakslista i februar. I arbeidsprogrammet er all vår daglegdagse politikk nedfelt. Her finn du kva vi meiner om skule, ulv, rasisme, fisk, funksjonshemma, skatt og mykje anna. Arbeidsprogrammet vart revidert sist landsmøte, og debatten vert truleg mest konsentrert rundt enkeltsaker denne gongen. Det nye forslaget til arbeidsprogram har m.a. nytt kapittel om kvinnefrigjering og nye saker på miljø.

RVs meir langsiktige mål og visjonar finn ein i prinsippprogrammet. Den førebuaende nemnda i Trondheim har levert eit heilskapleg endringsforslag til dette. Dei har lagt vekt på både språkleg og politisk fornying. Vi kan vente oss debattar kring både demokrati, globalisering og andre sosialistiske forsøk. Har du forslag? Send dei til rv@rv.no!

Handlingsplan - kva RV skal gjere

Handlingsplanen inneheld prioriteringar og planar for neste landsmøteperiode. Faglegpolitisk konferanse? Miljøkampanje? Nye nettsider? Her er både politiske og organisatoriske utfordringar å ta tak i. Har du forslag eller innspel? Ta kontakt med nemndleiar Ann-Mari Volden på ann-

mari.volden@rv.no.

Andre saker

Ein del saker må alltid opp på landsmøtet: beretning (landsstyret si oppsummering av perioden), økonomi (budsjett og reknskap) og vedtekter (RV sine lover). Vi skal og skrive fråsegner og velje ny leiing. I år skal vi i tillegg ta opp Hans Olav Brendbergsa anke på eksklusjonsvedtaket frå juni 2004. Egentleg var det planlagt å lage nytt Antirasistisk manifest på dette møtet, men det er utsett til 2005.

Køyr debatt!

For at landsmøtet skal verte så demokratisk som mogleg, bør alle medlemmar Setje seg inn i og diskutere sakene. Meld deg på RV si debattliste, ha lagsmte eller ta det over kaffien på kjøkkenet. Og skriv forslag og send dei inn! Alle medlemmar og lag kan levere forslag fram til landsmøtet startar, etter dette kan berre delegatar og observatørar fremme forslag. Unntak er vedtekter, der fristen gjekk 31.12.04. Dersom du lurar på noko, ta kontakt med landsmøtesekretærene Sigrid Staurset (sigrid@sosialisme.no) eller Åse Galtrud (aase@sosialisme.no).

Les mer fra valgkomiteen på side 11

Reportasjereise for RV til Venezuela

RV har fått bevilget midler fra NORAD gjennom Studieforbundet for folkeopplysning som innebærer at vi vil se på de regionale konsekvensene for utviklingen i Venezuela, og i hvilken grad landets politikk utgjør en utvei, eller motvekt til den internasjonale økonomiske utviklingen. Er Venezuela et alternativ til en sterk knytning til bistandsregimet og markedsøkonomien? Hvilken rolle spiller norsk utenrikspolitikk og oljepolitikk (Venezuela er et oljeproduserende land, med i OPEC).

Vi søker derfor etter en person som kan tenke seg å reise til Venezuela for å skaffe materiale til et hefte som skal skrives om dette temaet. En god del skrivearbeid og foredragsholding må påberegnes. Vi ønsker fortrinnsvis at du kan reise i løp av våren 2005. Spanskkunnskaper er en fordel, men ikke en betingelse. RV dekker flybillett, men noe egenandel på opphold må påregnes. Spørsmål/ søknad snarest til Lars Akerhaug på lars@rv.no eller ta kontakt med RV-kontoret på 22 98 90 50.

Klare for (valg)kamp!

Lørdag 14. november 2004 avholdt Hordaland RV nominasjonsmøte og vedtok en stortingsvalgliste som inneholdt 21 navn. Ikke overraskende topper partileder Torstein Dahle lista. Opprør har tatt en prat med de tre neste kandidatene på lista; Chiku Ali, Terje Kollbotn og Marte Mjøs Persen, for å høre litt om deres tanker rundt valget.

> TEKST: TRUDE KOKSVIK NILSEN

Chiku Ali står på andreplass på lista. Hun jobber som kulturarbeider og sosialarbeider, nærmere bestemt er hun ansatt som intergreringskonsulent i Bergen kommune. Chiku er inne i sin tredje periode som bystyrepolitiker i Bergen, og er blant annet RVs representant i komité for helse og sosial. Hun har også en rekke andre verv, blant annet i Kvinnefronten, Fagforbundet og i BIKS, Bergen Internasjonale kultursenter.

Tredjekandidat Terje Kollbotn er gruppeleder for det nest største partiet i hjemkommunen Odda. Terje er bygg og anleggsarbeider, og har hatt ulike faglige tillitsverv innen LO i over 25 år. I tillegg har han vært leder for Hardangeraksjonen

OPTIMIST: Marte Mjøs Persen gleder seg til Stortinget. Foto: Johanne Bergkvist

NYE TANKER: Det trengs friske hjerner på Stortinget, sier Chiku Ali.

mot EU og flere store sykehusaksjoner. Dessuten har Terje tatt aktiv del i alle RVs valgkamper siden 1973, så når han sier at årets RV-liste i Hordaland er tidenes beste, velger vi å tro på det.

Marte Mjøs Persen er velkjent i partiet som nestleder og kvinnepolitisk ansvarlig denne perioden. På lokalt plan er hun gruppeleder for bystyregruppa i Bergen. Marte har bred erfaring fra kvinnepolitisk arbeid og har jobbet mye i forhold til aleneforsørgeres rettigheter. Som nestleder denne perioden har Marte sittet i Arbeidsutvalget.

Hun jobber fulltid for RV, og har dermed jobbet mye opp mot media i ulike dagsaktuelle saker.

RV trengs på tinget

Både Chiku, Terje og Marte har sterk tro på at RV kommer inn på Stortinget etter høstens valg.

– RV i Hordaland bør nå være både politisk og organisatorisk godt nok rusta til å mobilisere de vel ti tusen som trengs for å få inn Torstein Dahle på Tinget. Vi var ganske nære på for 4 år siden. Om vi får alle som virkelig ønsker RV inn på Tinget til å stemme RV, vinner vi vårt første mandat med god margin. Ikke minst er det mye å hente ved å mobilisere de som ofte lar være å stemme, hevder Terje.

Marte er også optimistisk: – RV kommer inn på Stortinget fordi det trengs, fordi jeg tror at flere vil få øynene opp for at vi trenger Torstein på Stortinget før neste valgkamp og derfor vil de stemme RV.

Chiku er enig: – Folk har skjont at RV tenker nytt og utradisjonelt, og det er noe folk vil

ha.

Til sammen har de tre kandidatene et bredt spekter av kampsaker det vil jobbe med når RV kommer på Stortinget. Marte er opptatt av at kriminalisering av horekunder skal settes på dagsorden. I tillegg har hun mange andre saker på agendaen. – Jeg har mange saker jeg er opptatt av. Spesielt kvinnepolitiske som kriminalisering av horekunder som nevnt, eneforsørgeres rettigheter og barnehager og SFO, men også saker som lokal råderett over naturressurser, miljøspørsmål knyttet til luftforurensing, transport og arealbruk og ikke minst antirasisme!

Chiku oppsummerer sine hjertesaker: – Å jobbe for fornuftig fordeling av godene i samfunnet, øke livskvaliteten til folk og kjempe for de svake.

Terje har også nok av ting han vil jobbe med. – Jeg er opptatt av arbeidsfolks ve og vel i vid forstand. Men mine hjertesaker er vel først og fremst EU/EØS-kampen, forsvar for velferden (blant annet lokalsykehusene) og faglige rettigheter – og en alternativ energi-, miljø- og industripolitikk for å utvikle – ikke avvikle – Norge (utenfor EU/EØS).

At RV trengs på tinget er de tre ikke i tvil om. Marte formulerer det slik: – RV trengs på Stortinget for å være en motvekt. En motvekt mot hele Stortinget faktisk. Vi står alene om en rekke saker inne på Stortinget som folk slutter opp om. RV kan målbære folks synspunkter på disse sakene på tinget, slik kan vi utøve press på de andre partiene, og slik kanskje forhindre at hverdagen til folk blir verre. Kanskje vi også kan

forbedre noe?

Terje har en lignende begrunnelse: – RV trengs først og fremst på tinget som en motvekt og et tredje, sosialistisk alternativ til de to politiske hovedalternativene som vil regjere på grunnlag av EØS-avtalen og borgerlige eller sosialdemokratiske kompromisser. RV trengs på tinget for å tale folkets sak og klart og tydelig støtte folkelige kamper opp mot allslags taktikkeri og spillfekteri på Løvebakken.

Chiku sier det kort og enkelt: – Det trengs noen friske hjerner som tenker litt nytt!

Klare for (valg)kamp!

Både Chiku, Terje og Marte er klare for valgkamp: – Men jeg gleder meg ikke til å høre på Frieles høyrepolitikk og juksepolitikk fra Frp, sier Chiku.

Marte gruer seg til å bli sliten og føle at hun "forsømmer" familien. Til tross for noen ulemper er det mye listetoppene gleder seg til også.

– Jeg gleder meg alt til å komme ut på stands, valgmøter, arbeidsplassbesøk og ikke minst alle de uformelle møtestedene; kafeene, sommerstevnene, festivalene, ferjeleia, friminutene, matpausene og Gågata i Odda, for å agitere for RV på tinget, sier Terje.

Marte gleder seg til å dra ut å diskutere med folk, mens Chiku gleder seg til å nyte fordelene ved å ha den lokale kaffebaronen som "borgermester": – Jeg gleder meg til å smake gratis kaffi fra Friele. Og å endelig kunne synliggjøre det gale regjeringspartiene har gjort, og hva som kunne ha blitt gjort bedre. Aller mest gleder jeg meg til å bevisstgjøre til velgerne om RVs valgprogram og hvorfor nettopp RV er viktig på Stortinget, forteller hun.

Terje kommer også med en oppfordring i forbindelse med valgkampen og valget: – Jeg håper at ingen i RV og RU lenger mener og sier i denne valgkampen at "det er samme faen hvem du

stemmer på". Den slags barnslig radikalisme vil i alle fall hindre RV i å få nok stemmer til atter å få en rikspolitisk talerstol. Jeg håper også at ingen RVere lenger prøver å lure seg sjøl og andre ved å stemme "taktisk" på for eksempel SV eller SP.

De tre har selvsagt gjort seg opp noen tanker om hva de sjøl kan bidra med i valgkampen og tiden etterpå. – Jeg kan drive valgkamp! Sist gang stod jeg også høyt opp på lista, og jeg har erfaring fra sist valgkamp og de siste to årene som nestleder med debatter og presse, i tillegg er jeg flink til å prate med folk. Det kan bli veldig viktig denne gangen tror jeg, å prate med folk altså, forteller Marte. Hun fortsetter:

– Når det gjelder tiden etter vi har kommet inn på Stortinget tror jeg at jeg har mye å bidra med. Torstein og jeg jobber tett sammen allerede, og vi utveksler synspunkter, tanker og ideer. Den støttefunksjonen vil jeg fortsette å ha sammen med de andre i stortingsgruppen. Chiku trekker frem bakgrunnen sin som en positiv faktor: – Jeg ser Norge litt fra innsiden og litt fra utsiden. På den ene siden har jeg bodd her lenge og kjenner det norske systemet godt. Men, på den andre siden, så kan jeg også se Norge litt fra utsiden i og med at jeg kommer fra et land langt borte. Dette gir meg en unik posisjon til å vurdere ting på en mer objektiv måte enn nordmenn som har vokst opp her og bodd her hele sitt liv. Chiku kan også bli den første afrikanske kvinnen på Stortingets talerstol, noe hun ser på som positivt: – Det gir et sterkt signal om at norske velgere er bevisst og interessert i forhold som jeg brenner for, som internasjonal utvikling og situasjonen for kvinner, spesielt i fattige land, som i Afrika. Terje på sin side er opptatt av å trekke linjer mellom lokal- og rikspolitikk. – I valgkampen og i den nye Stortingsgruppa vil jeg ikke minst forsøke å være et bindeledd til og talsperson for Hardanger og grasrota i fagbevegelsen, avslutter han.

Dynamitt

Som Opprørs lesere skjønner er årets listetopper i Hordaland en engasjert, bredt politisk sammensatt og aktiv gjeng. Det er heller ingen ulempe at resten av lista er proppfull av særdeles kompetente kvinner og menn, unge og gamle, fra by og bygd og med et bredt spekter av interesser og hjertesaker. Dette er hovedgrunnen til at Hordaland RV ser lyst på årets valgkamp, og vi håper at vår entusiasme kan spre seg til resten av RV-land. Som Marte sier det: – Sammen er vi dynamitt!

TORSTEIN PÅ TINGET!

HORDALAND RV GÅR OFFENSIVT inn i valgkampen. Vi var nær ved å lykkes i 2001, og siden den tid har RVs styrket sin organisasjon i fylket. Valget i 2003 ga for første gang kommunestyrerepresentant i Kvinnherad, og Odda gjorde tidenes gnistrende valg med 16,3 prosent av stemmene.

I 2001 BLE DET FRA SV-hold hevdet at det var bortkastet å stemme RV, og at folk måtte stemme SV for å sikre at både Ågot Valle og Audun Lysbakken kom på Tinget. De to kom inn med god margin: SV fikk 3447 flere stemmer enn de trengte. RV fikk 9246 stemmer og manglet 1768 stemmer på å få mandat. SV-kampanjen førte til at RV mistet sistemandatet, slik at Ingmar Ljones fra Krf kom på Tinget i stedet.

FOR DEM SOM ER OPPTATT AV å få kastet Bondevik-regjeringa, er det altså ikke spesielt smart å drive en lignende kampanje mot RV denne gangen.

GRASROTA: Terje Kollbotn ønsker å være et bindeledd mellom Stortingsgruppa og grasrota i fagbevegelsen.

Oslofolk trenger en rød stemme på Tinget

Siden ei Ap-regjering starta den nyliberale revolusjonen for omtrent 25 år siden, har Stortinget – med unntak for årene 1993-97 – mangla noen som konsekvent setter hæla i bakken og slåss for fag- og kvinnebevegelsens krav.

> TEKST: ERLING FOLKVORD, RVS STORTINGSKANDIDAT I OSLO

Før RV kom inn på Stortingets Oslobenk i 1993 var det full enighet der i huset – såkalt konsensus – om de store grepene for å endre den økonomiske politikken. I 1990 sa et enstemmig Odelsting JA til Europas mest markedsliberale energilov. RV ble fra 1993 det eneste stortingspartiet som tok arbeiderklassens standpunkt, mot "arbeidslinja" og det såkalte "solidaritetsalternativet". I Odelstinget 13. februar 1997 var jeg den eneste som stemte NEI til svekkinga av enerforsørgernes rettigheter. For ikke å snakke om at RV var alene om å si i fra det trengs en sosialistisk revolusjon viss folket skal overta styringa av sitt eget land.

Dette er noe av bakgrunnen når vi nå ser at ingen av stortingspartiene sier NEI til hovedpunktene i den planlagte pensjonsreformen: Reduksjon av pensjonsytelsene i takt med økt levealder og fjerning av besteårsregelen. De som ikke godtar kutt i dagens folketrygd og AFP, har – dessverre – bare ett alternativ ved valget i Oslo: RV.

Fagbevegelsens krav.

Oslo RVs nominasjonsmøte tok standpunkt til de kravene LO-Oslo har bedt LO stille til partiene før valget. Disse kravene ligger innenfor RVs program. Møtet vedtok at Oslo RV skal fremme kravene i Stortinget, viss valgresultatet gir oss mulighet til det. Ingen andre partier har behandla LO-kravene så konkret og så forpliktende.

Sammenlign dette med Stortingets behandling av statsbudsjettet for 2005, så ser du for

skjellen. LO-Oslo hadde i god krevd en straksbevilgning til kommunene på 10 milliarder kroner. Dette fikk tilslutning fra den tverrpolitiske kampanjen La Groruddalen blomstre, Attac og en rekke andre organisasjoner. Lederen i Oslo Ap, Jan Bøhler, var blant de som 22. november deltok i demonstrasjonen for dette kravet til Stortinget.

På Stortingets Oslobenk sitter det for tida to tidligere ledere av LO-Oslo: Marit Nybakk og Bjørgulv Froyn, begge fra Ap. Ingen av dem tok opp sine fagforeningskameraters krav i Stortinget! Det gjorde heller ikke Heikki Holmås, Heidi Sørensen eller Kristin Halvorsen. De er SVs Oslo-representanter. For 10 år siden skrev Jan Erik Vold diktet Jesus var en flyktning fra år null og spurte: "Hva skal vi gjøre med et Arbeiderparti som ikke vil være det?"

Nå bør hver eneste RV-er fortelle fagforeningskamerater og andre Oslo-folk at RV skiller seg fra Ap og SV ved at vi forplikter oss til å reise fagbevegelsens krav på Stortinget. Viss vi lykkes, det vil si viss vi får drøyt 3 000 flere stemmer enn ved siste stortingsvalg, vil Oslo-delen av RVs nye stortingsgruppe få en ny oppgave: Å hele tiden samarbeide nært med fagforeningene for å

få til et samspill som øker det politiske presset nedafor hver gang ei regjering lanserer nye etapper i den pågående nyliberale revolusjonen.

For den slags vil fortsatt komme fra regjeringskontorene. Stortingsenigheten om pensjonskuttene er jo bare ett eksempel. Det er en lettelse og en seier viss valget tvinger Bondevik-regjeringa til å gå. Men ei regjering ledet av Jens Stoltenberg – pensjonskommisjonens far – vil ikke stanse den nyliberale revolusjonen. Han gjentar jo også stadig at EU-søknad er viktigere enn regjeringssamarbeid med Sp og SV.

Viss de som må forsvare seg mot nyliberale "reformer" har ei pålitelig RV-stortingsgruppe å samarbeide med, blir det lettere å bygge brei motstand også i de sakene der ei eventuell A/SV/Sp-regjering fører blå politikk.

Hvis vi bruker vinteren og våren til å spre kunnskap blant oss sjøl om hvor de konkrete skillelinjene går mellom de som kaller seg arbeiderpartier eller parti for folk flest, er sjansene gode for at RV også i Oslo kaprer de ekstra stemmene som trengs i september.

Ekstra innsats i valgkampen?

RV søker valgkampsekretær til 5 måneders engasjement mai – september etter nærmere avtale

Arbeidsoppgaver: generelt arbeid angående forberedelse av valgkampen. utsendinger av valgmateriell og korrespondanse i organisasjonen om valget. bidra til nettsidene, skoleringsmateriell og valgkampmateriell, arkivering og analyse av valgstatistikk og galluper, svare på henvendelser fra skoler og enkeltpersoner. Det er en fordel om du er kjent med lay-outprogrammet Indesign eller evt Quark. Søknadsfrist 15. mars 2005. Lønn etter gjeldende likelønnsprinsipp i Rød Valgallianse. For nærmere opplysninger kontakt partisekretær Ann-Mari Volden på tlf. 22 98 90 50.

RV-STEMMER I OSLO

Stortingsvalget 2001	8 574 stemmer
Kommunevalget 2003	8 075 stemmer
Slengstemmer til Erling og Liv i 2003	3 500 stemmer, hvorav 3 172 fra A og SV
For å komme inn trengs i 2005	11-12000 stemmer

Valgdeltakelsen avgjør hvor mange stemmer som trengs for RV i 2005. Valgdeltakelsen var 72,1 % i stortingsvalget i 2001 og 61,8 % i kommunevalget 2003.

Stortingsrepresentant Hallgeir Langeland, SV sa i et intervju etter han ble valgt i 1997 at han nå skulle verta den politiske rollen Erling Folkvord fra RV hadde hatt. I august 2004 satt Langeland som en av SVs representanter i hemmelig møte i Stortingets utvidete utenrikskomite og sa JA til at irakiske quislingoffiserer skulle få trening i Norge. Til Klassekampen sa han etterpå at han hadde en "dårlig magefølelse" da han gjorde det.

Erling Folkvord topper RVs Stortingsvalgliste for Oslo i 2005. På andreplass er Liv Gulbrandsen, etterfulgt av Hind Dakhil på tredjeplassen. Se intervju med Hind på side 12.

Akershus

Revolusjonær oppbygging i skyggenes dal

Tre spørsmål tror jeg blir avgjørende for valgkampen i Akershus.

> **TEKST: GEIR CHRISTENSEN, FØRSTEPASS PÅ RVS AKERSHUSLISTE**

Kan vi hindre at kampen mot den reaksjonære politikken til Bondevikregjeringen blir utnyttet av Arbeiderpartiet til lettvinnt regjeringssprat, men blir utvidet til en kampanje for en ny politikk og vilkårene for å få til det? Kan vi få satt imperialismespørsmål på dagsorden - spesielt i ungdomsvalgkampen? Kan RV skape entusiasme i egne rekker for en valgkamp også der mandat-sjansene er små?

Vi har flere faktorer som taler mot oss: Akershus er definitivt ikke sentrum for valgkampen som kommer, verken i media, det politiske bil-det generelt eller RV spesielt. Vi er stort sett sovekommuner til Oslo hvor svært mange av oss har vår daglige jobb og politiske aktivitet. Vi er verken sentrum(storby) eller får oppmerksomhet som utkant. Vi er blant RVs svake fylker og har en enslig kommunestyrerepresentant på Nesodden. Vi har ingen penger. Vi har færre møteplasser enn andre fylker. Å få til dypere politiske debatter er derfor tyngre og rommet for tomprat om "ny regjering" har gode vilkår framfor kravet om politisk endring. Og viktigst - Arbeiderpartiets valgmaskin er sterk. Vi blir utsatt for presset fra deres "ny regjering" tøffere enn de fleste. Mulighetene for tilbakegang er store.

Styrket Rød Ungdom

Hva får oss til å tro at en RV-valgkamp her kan bidra til revolusjonær oppbygging og gi RV framgang? Klassekampen skjerpes. Nedbyggingen av kommuneøkonomien rammer tilflyttingskommuner først. Overfylte skoler, mangel på barnehageplasser og en ellers overlesset infrastruktur som dårlig klarer å ivareta de mange nye innbyggerne vi får hvert år. Vi har kanskje landets største sosiale skiller, med mange nyrike og mange direkte fattige som følge av at området er spesielt dyrt å bo i. Det fører til konflikt og kamp. 1200 i tog for å forsvare skolene i Nittedal og 2000 i fakkeltog for å forsvare Ski sykehus er to av mange eksempler som ikke akkurat har blitt riksnyheter i høst. Det viser et område hvor klassekampen mer enn ulmer og hvor revolusjonære har store muligheter.

Kampen mot høyrebølgen i kommunevalget betydde at AP og SV fikk ordføreren i flere nye kommuner. Det begynner så smått å synes at de politiske endringene dette har betydd er små og at det trengs mindre systemlokale krefter i parlamentariske organer. Vi er usikre på om vi klarer å få effekt av dette i Stortingsvalget eller om den først kommer i kommunevalget om 2 år. Men jobben med å vise fram behovet for oss må vi starte nå.

RVs organisasjon er litt sterkere enn før og Rød Ungdom er betydelig styrket. De indre konfliktene i RVer dempet og vi sliter mindre med konkurranse mellom de revolusjonære grupperingene enn andre deler av landet.

Hjelper Oslos mandat

For et fylke hvor mandat ligger langt fram er det viktig også å ha flere målsettinger:

1. Bygge opp kandidater til kommunevalget
2. Hjelp Oslo med mandat. Folk i Oslo og Akershus bor og jobber om hverandre. Uten aktivitet i Akershus vil Oslo ha større problemer.
3. Bygge ut Rød Ungdom og RV systematisk med klare resultatmål. Valgresultater og organisasjonsbygging svinger ikke i takt.

Ønsker ideer fra andre fylker

Valgplanen for å få til dette er vi ikke klare med. Men noen ting stikker seg fram:

1. Vi må bruke tid internt på å diskutere hvilken rolle og betydning RV har i valget. Er RV ubetydelig i forhold til kampanjen for ny regjering eller avgjørende faktor for å få politiske endringer?
2. Vi må vinne initiativet i valgdebatter. Hvordan vet vi ikke helt enda.
3. Vi må bygge opp et nettverk for RV som når mange med munn til munnvalgkamp. På vårt beste klarte vi dette på Nesodden. Da kontaktet vi over 300 mennesker om å stemme RV bare i vår lille kommune. Fremdeles famler vi og ønsker ideer fra flere fylker.

Rød Ungdom og valgkampen

Jeg mistenker at litt for mange RVere i vårt langstrakte land svarer "Veit ikke", hvis du spør dem hva Rød Ungdom egentlig gjør i valgkampen. Dette er det på tide å gjøre noe med. Her følger derfor en kortfattet "RU og valget, for dummies" – les og lær!

> TEKST: BJØRNAR MOXNES, LEDER I RØD UNGDOM.

Valgkampen er en viktig arena for Rød Ungdom. I valgkampen diskuterer vi politikk mens ungdom er interessert. Vi konfronterer våre politiske motstandere. Vi samler støtte til Rød Ungdom og ikke minst: Vi verver nye medlemmer. Derfor deltar Rød Ungdom i valgkampen til Rød Valgallianse.

RU er en revolusjonær organisasjon. Det innebærer blant annet at vi ikke ser på oppslutning i valg og styrke i parlamentariske organer som det viktigste ved vårt arbeid. Det må alltid være en revolusjonær strategi som ligger til grunn for å nå vårt mål om å mobilisere et folkeflertall til selv å kreve at kapitalismen erstattes til fordel for et sosialistisk samfunn.

Hvorvidt vi stiller til valg eller ei, er ikke et prinsipielt spørsmål. Vi gjør en taktisk vurdering av om det er riktig eller ikke. Rød Ungdom har lenge ment at det er riktig å stille til valg i Norge slik som samfunnsforholdene er her. I andre land og andre politiske situasjoner kan konklusjonen være annerledes.

Å delta i folkevalgte organer er en av flere arenaer å føre politisk kamp på. Mange av de politiske beslutningene som er viktige for folk fattes der. Å være en synlig opposisjon, en alliert med folk, mot makta, i de folkevalgte organene er viktig for at vi skal høste tillit hos folk.

Egen valgkampstrategi

Enkelte ungdomspartier gjennomfører valgkampen som en blåkopi av moderpartiet, ispedd noen ungdommelige saker. Rød Ungdom satser på en grundigere prosess. Vi vedtar en valgkampstrate-

gi som inkluderer analyser av den politiske situasjonen, våre politiske hovedsaker, hvilke fylker og byer vi satser på, materiellet vi skal lage, plan for skoloring og debatt-trening, samt plan for det arbeidet som starter etter valgdagen.

Den største innsatsen vår ligger i arbeidet med skolevalget. De fleste videregående skoler i landet har i flere tiår deltatt her. I like mange år har medlemmer fra de forskjellige ungdomspartiene sett fram til skoledebattene med skrekkblandet fryd, eller bare ren og skjær skrekk. Det er ikke akkurat hver dag man debatterer politikk og utfordres på egne standpunkter foran flere hundre ungdommer.

Samfunnsvitenskapelig datatjeneste (NSD)

over 5000 elever stemte på oss. RV ligger altså på omtrent 5 prosent, godt over nivået i det virkelige valget. En godbit i så måte er følgende pasasje fra NSD: "Erfaringer fra tidligere skolevalg tilsier at landsresultatene indikerer hvilken vei valg vinden blåser. Det viser seg at over tid er ut-

viklingen for det enkelte parti i skolevalgene og de ordinære valgene nesten parallell". Min-

dre hyggelig er det trolig at Frp vant det samme valget suverent, med en oppslutning på 26 prosent.

Uvurderlig gevinst

Rød Ungdom får mye ut av å være med i valgkampen, og gjør samtidig en viktig jobb for RV. Da-

RØD★UNGDOM

står som arrangør og koordinator for skolevalget, på oppdrag for UFD. På nettsidene deres finner du statistikk for de seks siste skolevalgene, for hele landet, for fylkene og for den enkelte skole. – Mye snadder for en som liker tall og tabeller! Adressen er <http://www.nsd.uib.no/skoleeven/skolevalg/>.

Skolevalget er ingen liten affære. I 2003 deltok 403 skoler med nærmere 150.000 elever, hvorav rundt 100.000 avga gyldige stemmer. Litt

gens elever er framtidens RV-velgere og RV-medlemmer. Organisasjonen vår opplever et stort løft hver valgkamp. Vanligvis får vi inn like mange medlemmer og interesserte i valgkampen som det vi får i løpet av et helt år. Dette danner grunnlag for nye lag og for styrking av organisasjonen. I tillegg, og minst like viktig, er det at medlemmene våre utvikler seg politisk og at vi gjennomfører en "reality check" på meningene våre:

Under skolevalgkampen er ungdom generelt

mer åpne for politisk argumentasjon. Når vi deler ut løpesedlene våre, agiterer for vårt syn i skolegården eller i skoledebatter, har propaganda på hjemmesidene – er det en fin måte å teste argumentasjonen vår og evnen til å formidle budskapet vårt til ungdom.

En skikkelig gulrot ved valgkampen er muligheten vi får til å konfrontere de andre politiske partiene. Vi kan avsløre hvordan de juger under valgkampen, men ikke opprettholder løftene sine i posisjon. Vi kan diskutere viktige spørsmål som reklamefinansierte lærebøker, klimakrisen, privatisering av velferden osv. Partiene er på en annen måte enn ellers tvunget til å ta debatter, og det gir oss muligheten til å stille dem til veggs og synliggjøre hvordan liksomdemokratiet under kapitalismen fungerer.

Siden ungdom er mer opptatt av politikk enn ellers er valgkampen en god mulighet til å verve nye medlemmer. Hvis vi er flinke til å lage bra materiell, argumenterer godt for oss på skoler og gatehjørner, og viser at vi står for riktige krav og gjør noe med det vi mener i praksis, får vi altså i løpet av en måned et kontaktilfang som tilsvarer det vi ellers trenger et år på å skaffe oss.

Hva kan DU gjøre for Rød Ungdom?

Vi trenger langt mer kunnskap om lokale og regionale saker enn det vi har idag. Vi må vite hva RV står for og hva RV har gjort der vi bor. Altfor ofte opplever vi vannrette skott mellom folkevalgtarbeidet til RV og aktivistarbeidet til RU. Valgkampen er en arena for å føre dette nærmere hverandre. Dere sitter på kunnskap og erfaring fra bydelsutvalg, kommunestyre og fylkesting. Dere kjenner til hva de andre partiene sier og gjør, og ikke minst veit dere hva RV har å vise til. Disse erfaringene er gull verdt for oss som skal ut og møte til sammen 150.000 ungdommer, spredt over hele landet.

Enkelte plasser trenger vi også hjelp av det mer praktiske slaget. Sjøl reiste jeg sør- over langs Oslofjorden i forrige valgkamp, og fikk tak over hodet og innløsning av beste slag hos blant annet Desiré i Kragerø RV, hos Ana i Bamble RV, og hos familien Thygesen i Risør RV. En fin måte for oss å bli kjent med RVere og for å lære om den politiske situasjonen og arbeidet som foregår der, samtidig som dette skaper grobunn for nye RU-lag.

Jeg gleder meg stort til årets valgkamp, og håper på godt samarbeid med RV, sentralt og ikke minst lokalt. Og jeg håper vi kan sette i gang et felles arbeid med dette, så fort som mulig. Frp og Fpu allerede er godt i gang. Vi bør komme oss opp av startgropa før det blir for seint.

Hierarkiene vil dø – leve nettverket

Det nærmer seg landsmøte, og valgkomiteen begynner å nærme seg mål. Vår innstilling danner grunnlaget for Landsmøtets valgkomité, som står fritt til å komme med helt nye forslag. Så det er rom for overraskelser helt til landsmøtet velger søndag formiddag.

> **TEKST: BJØRN TORE EGEBERG, LEDER AV VALGKOMITEEN (SAMMEN MED CHRIS HARTMANN).**

Med hierarkier mener jeg for eksempel Reidar T. Larsens NKP eller Gerhardsens og Håkon Lies AP. Dette var organisasjoner der utøvende makt lå i sentralledelsen, og at det var strengt for lokallagene å jobbe med saker og fremme standpunkt som var bestemt i ledelsen. RV er ikke sånn, men vi i valgkomiteen vil gjerne presisere at Landsstyret som velges på dette landsmøtet skal lede Nettverket RV. Et nettverk der vi kan oppnå mest gjennom at lag og medlemmer etablerer arbeidsgrupper på tvers i organisasjonen, og benytter politisk rom for å kjøre RVs standpunkter i saker som folketrygda, offentlig ansvar for sykehus og barnehagepolitikk.

Forholdet mellom Landsstyre og Arbeidsutvalg

Det er kanskje medlemmer av RV som oppfatter forholdet mellom LS og AU slik at AU rapporterer til LS, som på sin side godkjenner eller kritiserer AUs arbeid, og vedtar retningslinjer for AUs videre arbeid. Dette er en oppfatning som valgkomiteen tar avstand fra. Landsstyret er (en del av) ledelsen, og skal delta aktivt i å gjennomføre de planene som blir vedtatt. Hvert landsstyremedlem som er frustrert over at AU ikke tar tak i en sak har sjøl et ansvar for å ta kontakt med RV-aktivister som kan gjøre noe med saken.

Innenfor dette prinsippet er det plass for mange forskjellige landsstyremodeller: Større eller

mindre grad av arbeidsplikt, distriktsrepresentasjon og kan hende et stort rom for ressurspersoner som ikke har arbeidskapasitet i RV på grunn av sentrale verv i andre organisasjoner. Her bør diskusjonen fortsette, både om forslag til vedtektsendringer, og rundt ulike meninger om Landsstyrets størrelse og funksjon. Her er det ulike meninger i valgkomiteen, og det håper jeg det fortsatt vil være når landsmøtet åpner.

Blir den nye ledelsen bra?

Det tror jeg absolutt. Vi innstiller på at Torstein Dahle skal fortsette som leder. Vi innstiller på at Marte Mjøs Persen fortsetter som nestleder, og at Pål Hellesnes fra Trondheim bli ny nestleder, med Oslo som arbeidsplass. Det ligger altså an til at det nye AU blir delt mellom Bergen og Oslo. I valgkomiteen tror vi bestemt at denne perioden har gitt viktige erfaringer for hvordan i ledelse i to byer kan samarbeide. Vi ønsker en forandring i retning av mer dristighet, mer kommunikasjon, og mindre gjensidig kontroll. Dette vil bli bra.

Hva gjenstår?

I tillegg til leder og to nestledere har vi innstilt på 4 av landsstyremedlemmene: Turid Thomasen fra Lillehammer, Elise Malde fra Stavanger, Berit Mortensen fra Sandnessjøen og Svein Olsen fra Bodø/Vågan. Vi har også kandidater til partisekretær, økonomiansvarlig og mange andre gode kandidater til landsstyret, men det er fortsatt plass til nye forslag før vi tar sikte på å avslutte vårt arbeid første onsdag i februar. Hvis vi trenger mer tid, vil vi jobbe helt fram til landsmøtet.

NY NESTLEDER?: Pål Hellesnes ønsker å ta på seg nestleder vervet i neste periode.

Muslimsk pappajente

Hind Dakhil er 19 år gammel og bor på Stovner i Oslo, sammen med mammaen og de 4 søskenene sine. For mange er hun et nytt navn, men som tredje kandidat på RV-lista i Oslo, og med mange andre jern i ilden er hun ei vi kan regne med å se mye til de kommende årene.

> TEKST: ELIN VOLDER RUTLE. FOTO: ØYSTEIN HORGMO.

Vi møtes på kaffebar på Grønlands torg i Oslo. Vi starter ute med blitzen lynende rudnt oss. Hind starter raskt å fortelle. Pappaen kommer fra Irak, og mammaen fra Syria. Hun er født i Syria der faren jobbet politisk. Når han ikke lenger kunne arbeide politisk der, søkte de om asyl i Norge og familien flyttet hit. Da var Hind tre år gammel. Når jeg spør henne om hun føler at hun hører mest hjemme i Norge eller i Syria er svaret veldig kontant. – Her!

– Og det sies med et blick som ikke levner noen tvil om hvor hun hører hjemme. Hvorfor det er slik?

– Jeg var i Syria i 6 mnd sist vår. Og det var som om ingenting stemte. Jeg måtte være en falsk person. Jeg er vokst opp her og er vant til mange rettigheter, Jeg har jo familien min der og ble kjent med mange. Jeg møtte kvinner som ønsket å skille seg, men det gikk bare ikke. Slike ting burde være så åpenbare. Liker du ikke mannen så burde du bare skille deg.

Syria var ikke bare en dårlig opplevelse.

– Det er veldig fint der, og jeg har jo familien min der, så det var veldig hyggelig. Men der skal jentene bare være søte og snille, og jeg kan ikke være bare det.

Politisk engasjert burgerproletar fra Grouddalen

Selv om Hind er ny i RV har hun en ganske lang merittliste. Som 15-16 åring deltok hun i TV-debatter om rasisme. Hun sitter hun i styret for det Arabiske hus og i Organisasjonen mot politisk overvåking. Hun var blant initiativtakerne til støttekomiteen for et fritt Irak. I tillegg til møter og aksjoner går hun siste året på videregående, all-

mennfag på Stovner og jobber på McDonalds på Grorud.

Etter at hun er ferdig på videregående planlegger hun at å studere statsvitenskap på Blindern, eller kanskje starte på en politikk-linje på en skole i Syria.

– Jeg er veldig opptatt av politikk og vil jobbe med det, særlig er jeg opptatt av alt som skjer i Midt-Østen. Jeg kunne kanskje tenke meg å jobbe på den Irakiske eller Syriske ambassaden senere.

Hind sier at hun alltid har vært opptatt av det som skjer, alltid hørt på nyheter. Faren er veldig politisk aktiv, og når han har hatt venner på besøk har Hind alltid vært den som har sittet midt blant dem og lyttet.

– Det var Irak som gjorde at jeg følte at jeg var nødt til å gjøre noe. Pappa er fra Irak og har alltid jobbet mye med det. Jeg føler meg som Iraker selv.

Engasjementet tar også på. – Det kan bli mye noen ganger, men jeg forsøker å få gjort alt. Hvis jeg ikke kan gå på et møte sjekker jeg alltid om det er noe viktig som skal opp, forteller hun før hun takker nei til kaffe. – Jeg forsøker å roe ned. Når jeg har hatt mye å gjøre har jeg drukket

så mye kaffe at jeg ikke har fått sove om natta.

Hverdagsmuslimen

Det første Hind gjorde i offentligheten var å delta i en debatt om kultur og rasisme på NRK. Unni Wikan er en venn av familien, og Hind var sammen med henne på i debatten. – Unni Wikan er kjempeflink, og tar opp mange viktige ting, sier hun, preget av å være vokst opp i et hjem med diskusjoner rundt middagsbordet, og samfunnsdebattanter inn og ut av huset. Unni Wikan er ikke den eneste, også Hege Storhaug har vært en som har gått inn og ut av huset i Hinds oppvekst. – Jeg så en debatt med Hege Storhaug nettopp, og hadde jeg ikke kjent henne ville jeg trodd hun var rasist. Det er veldig trist, for jeg vet at hun mener mye bra. I den debatten skjærte hun alle muslimer over en kam, og trykker ned islam. Jeg er muslim selv – så jeg vet jo hva det dreier seg om.

Hun snakker om hvordan mange muslimer som flytter fra sitt eget land blir veldig konservative. – Mange av de tinga som er undertrykkende i muslimske miljøer ikke handler om religion, men om kultur,” påpeker hun. – For eksempel så er det at jenter skal være jomfru blitt så viktig, men i Koranen er det jo like viktig at gutter ikke har gjort noe før de gifter seg. Jeg har fått høre at jeg ikke er god nok muslim noen ganger. Før ble jeg veldig lei meg, men nå har jeg bestemt meg for at det viktigste er den troen jeg har, og at jeg gjør det jeg mener er riktig.

Hind forteller at det var i Syria hun begynte å tenke mer over sin egen tro, gjennom flere diskusjoner. Hind følger sine verdier, men forsøker ikke å presse troen sin over på andre. Hun kan kanskje kalles en en hverdagsmuslim.

Litt sånn RV

– Så hvorfor ble det RV?

Hind mener RV er et enkelt parti, mens de an-

dre er litt tunge. – I de andre partiene er de så opptatt av å få makt, mens RV er mest opptatt av innholdet i sakene de slåss for. Jeg har alltid vært litt sånn RV. Jeg har lest mye om RV og det er ingen andre jeg er så enige med. De to siste årene har jeg jobbet sammen med flere RV-ere, blant annet i Støttekomiteen for et fritt Irak. Og når man snakker om politikk utvider det seg hele tida.

Hind meldte seg inn i RV og ble etterhvert spurt om å stå på liste. – Jeg vil jo engasjere meg, og jeg tenkte at hvis jeg står høyt oppe så kommer jeg mer inn i det. Når jeg ble foreslått på tredje plass var min første tanke at ingen kommer til å stemme på meg. De kommer til å tenke – hva gjør du der? Men jeg ble selvsagt veldig glad også.

Å stå på tredje plass er et modig valg, og det at Hind har fått et nettverk rundt seg i Oslo var viktig for svaret. Hun møtte hun Liv Gulbrandsen (andre plass) og Anka Ødegårdshaugen fra valgkomiteen. – De fortalte meg hva det innebar, og det ble jeg mer engasjert av. Og etterpå fikk jeg det heftet fra bystyregruppa og ble enda mer engasjert.

– Hvordan er det å stille sammen med to politiske veteraner som Liv og Erling?

Hind må tenke seg litt om. – Jeg blir litt redd fordi de kan så mye. Jeg håper at jeg kan klare å gjøre en like god jobb som dem. Men jeg er ikke nervøs. Jeg gleder meg til valgkampen begynner, og vil gjerne starte nå.

Hind trekker frem det sosiale som en styrke i RV, og følte at hun ble veldig godt tatt i mot i Oslo. – Det var veldig lett å bli kjent med Liv, og de fleste RV-ere er det lett å bli kjent med. Det er en av tingene jeg synes er så bra med RV. Jeg var nervøs før nominasjonsmøtet i Oslo, som var første gang jeg møtte mange RV-ere samtidig. Men det var kjempehyggelig, alle smilte. Etter at

møtet var ferdig kom mange bort for å hilse på meg og diskutere. Da gikk selvtilliten min opp, sier Hind og det skinner gjennom at hun nok er litt nervøs for hvordan hun skal få det til likevel.

Antikrigsarbeidet er det viktigste

– Hvis RV kommer inn på tinget – hva er det du virkelig ønsker å jobbe med?

– Krig er det jeg engasjerer meg mest i, og det er alt for få som er med å jobber med det. Norge kunne vært så innflytelsesrikt, men så henger vi bare på Amerika. Vi burde bryte med USA, og bruke vår posisjon ordentelig. I hjemlandet mitt, i Irak blir Norge oppfattet som en av de slemme. Og det til tross for at folk her er mot krig. Og så vil jeg gjerne gjøre noe med kulturen i Norge, og rasisme. Og det at mange krisesentre legges ned uten at folk får vite om det.

Hind er ikke bare opptatt av å komme inn på Stortinget. Svaret på hva hun gjør hvis RV ikke kommer inn er klart og enkelt:

– Jeg kommer til å fortsette å jobbe uansett. Det er ikke verdens undergang. Hvis vi ikke kommer inn nå må vi jobbe for å gjøre det bedre neste gang.

Snakk med folk, ikke informer

– Hvilke utfordringer har RV, hva kan partiet gjøre bedre?

– RV bør iallfall jobbe mer opp mot minoritetsmiljøer. Norge er så flerkulturelt. Det holder ikke å jobbe opp mot bare en gruppe eller folkeslag. Og det holder ikke å bare ta tak i de unge i minoritetsmiljøene. Det er så mange eldre hos minoritetene som kan så mye og diskuterer masse politikk. Men siden flere av dem ikke snakker så mye norsk er det mange som føler at de ikke kan engasjere seg. Jeg har hørt på mange diskusjoner, særlig med pappa og venner av ham – og alt det de kan, det er bare wow, sier hun og tar en liten pause før hun fortsetter mer tenksomt. – Og det kunne vært bra for Norge å få mer innflytelse fra andre land. Mange har studert i andre land, og de har mye å bidra med, også i RV. Vi må snakke med dem, ikke bare informere dem. Ta tak i temaer dere vet at de er opptatt av, så vil det jo utvide seg automatisk, og de blir mer engasjerte. Det var jo slik det var med meg, jeg var først opptatt av krigen, og etterhvert ble jeg med i RV.

I løpet av intervjuet har vi flyttet oss inn på cafeen, og nå er det stengetid. Hind skal besøke pappan sin, som flyttet til Grünerløkka når foreldrene skilte seg for et år siden. Vi slår følge et stykke på veien. Vi diskuterer skilsmisse og hvordan Hind får vennene sine til å diskutere mer politikk og det slår meg at Hind kanskje er en muslimsk pappajente, men hun er det på sin måte og med bein i nesa. Med Hind som et av de nyeste skuddene på RV-treet merker jeg at jeg begynner å glede meg litt til valgkampen jeg også.

De små eksemplers makt

Det finnes neppe en bedre kombinasjon enn sosialisme og lokaldemokrati for en aktiv RVer i dag.

> TEKST: BERIT MORTENSEN. FOTO: HENRY KLÆBOE, HELGELANDS BLAD

I den grad man kan snakke om lokaldemokrati så er lokalpolitikken en arena som berører folk direkte, og lokalavisa leses av de fleste fra perm til perm. I små samfunn vil mulighetene for å få fram hva vi egentlig mener være stor, og folk ser lett at vår politikk er både rettferdig og slett ikke umulig. At RV fikk 7,6% tilslutning i kommunevalget her i Alstahaug er jo et eksempel på det.

Selvfølgelig kunne jeg sette meg ned og sture fordi SV som er så passive og hadde en reaksjonær kommunestyrerepresentant i forrige periode, fikk 0,4 % mer oppslutning enn oss. Men jeg vet jo at sånn fungerer det og 7,6 prosent for RV er for tiden en seier men 8,0 prosent for SV er et nederlag.

RVs privilegium

Alt jeg har er et noe slitt parti med en noe slitt teori om hvordan makta er fordelt og hvordan kapitalismen fungerer i verden, i Norge og inn i vårt lille lokaldemokrati. Det å se disse sammenhengene gjør det lett å gripe fatt de fleste saker fra de mest trivielle til de store budsjett sakene.

Mens de andre som representerer sine partier skal forsvare en politikk de selv ofte er uenige i når de ser hvordan den rammer folk ute i det virkelige liv, har jeg som RVer det privilegium at jeg ikke trenger å forsvare noe av dette, for det er hele maktstrukturen jeg vil til livs. Og når du tør å stille spørsmål og du krever å få svar, når du kommer med alternative forslag som må stemmes over og resten av formannskapet eller kommunestyresalen er taus eller velger å latterliggjøre deg, når du refereres til i lokalavisa og du er heldig og får oppslag, når det blir leserinnlegg og lederen i lokalavisa kan enten hylle deg eller skjelle deg ut, så engasjerer RV folk. Engasjement er ikke negativt og sutrete, det er kritisk men samtidig positivt lada fordi vi krever at alle folk fortjener noe som er bra, ikke bare noen.

I kommunepolitikken kan jeg ikke overses av medpolitikere eller media. Jeg er valgt inn av folk, og derfor har jeg rett til å bli respektert. Respekten er stort sett gjensidig, de andre politikerne er stort sett vanlige folk som også er engasjerte. Jeg tenker at de fleste av disse også har et potensiale til å bli revolusjonære når det kommer til stykket. Mange av mine medpolitikere er rett og slett misunnelige fordi vi så uredd kan stå på barrikaden. Det opplagt er mange folk som trenger å forløses fra en fastgrodd posisjon. Utfordringen er å få folk til å rive seg løs slik at de kan gi seg sjøl lov til å følge sin overbevisning – gripe ordet og dagen.

Jeg har lyst til å vise et par eksempel som kan illustrere hvordan jeg gjennom RV som parti i alle fall kan vis til de små eksemplers makt :

Antikrigsarbeid i kommunestyret

Det er ofte vanskelig å få et lite lokalsamfunn til å ta del i verden utenfor og det å eksempelvis bringe USAs krig i Irak inn i lokalpolitikken er en utfordring.

Nå var jeg så heldig at formannskapetets medlemmer var invitert på et informasjonsmøte med Exxon Mobil torsdag den 20. mars 2003, den dagen USA gikk til angrep på Irak. Jeg brukte lunsjpausen min på jobb den dagen og skrev en kort uttalelse mot USA, deres motiver for krigen og ansvarligjorde bl.a. Exxon Mobile og deres samarbeid med Bush og co.

Jeg troppet opp på møtet der det satt en flokk med alvorlige menn fra formannskapet og næringslivet i kommunen, de unge herrer fra Exxon-Mobile lyste faktisk litt opp da det dukket opp en kvinne, men de ble fort lange i maska da mitt ærend kom for en dag. Jeg ba om å få lese opp min protest og delte den deretter ut til de som var der. Jeg oppfordret alle til å boikotte møtet, noe som jeg mente burde være det eneste anstendige på en så alvorlig dag. Jeg var den eneste som forlot møtet. Saken fikk et fint oppslag i lokalavisa dagen etter. Arbeiderpartiets gruppeleder var rystet og ba ordføreren i neste kommunestyremøte fortelle hvordan han hadde tenkt å forhindre at dette skulle kunne skje. Ordføreren hadde integritet nok til å svare at dette verken kunne eller ville han forhindre, det var en lovlig handling i et demokrati.

Kvinnepolitikk

En god sak her i kommunen var da kommunens handlingsplan for rusforebygging skulle opp. Vi er så heldig at vi har en stabil og dyktig utekontakt i kommunen. I handlingsplanen kommer det fram at han etterlyser en kvinnelig kollega. Det er kompliserte problemer å ta tak i når det gjelder unge jenter og rus. Kommunen har vært i søkelyset tidligere fordi det er lett for ungdom å få kjøpt hjemmebrent og dette medfører mye problemer rundt rus.

Jeg valgte å målbære dette da saken kom opp i formannskapet, og viste til tilfeller der jenter har vært utsatt for seksuell trakassering og voldtekt. Undersøkelser på landsbasis dokumenterer dette som et stigende problem i ungdomsmiljøer der rus er en del av bildet.

STIKKTITTEL: RVs kommunestyrerepresentanter Einar Jetne t.v. og Berit Mortensen i "pausedebatt" med AP's kommunestyrerepresentant Gunnar Breimo og Karin Tønder (stående), om å få en kvinnelig utekontakt inn på budsjettet kommunestyremøtet i Alstahaug i desember.

Det ble et voldsomt oppslag med førsteside om saken i den ene lokalavisa, de fulgte saken opp over flere dager med intervjuer med ungdom, helsepersonell osv. Den andre lokalavisa skjelt meg ut på lederplass fordi jeg sverte byen vår som noen iherdig ønsker å gjøre til en merkevare for turister, mens den første avisas leder hyllet meg som en som tar ansvar for sitt lokalmiljø. De andre politikerne i kommunen satt mer eller mindre lamslått tilbake, de hadde sett på denne handlingsplanen som en sak vi bare skulle banke igjennom uten å tilføre midler til noe som helst. Nå er kvinnelig utekontakt forhåpentligvis snart i boks.

Er sosialismen mulig?

Vil folk flest etter vært se at en revolusjonær bevegelse for å få en bedre verden er nødvendig? Det er neppe nært forestående. SV sin reformistiske linje er det mange flere som nå setter sin lit til og vi kan jo ikke annet enn å håpe at den skal lykkes. Det er jo noe helt annet å si at vi tror det vil lykkes.

At den nyliberalistiske forvandlingen av velferdsstaten kan reverseres av SV er nok dessverre for godt til å være sant. Vi har jo mange eksempler på at SV er et godt skrankepersonale for statsmakta, og legger ned både skoler og sykehjem. Det skumle er at det er sosialister selv som gjør dette. Dermed avvæpnes mange mennesker som vanligvis ville aksjonert, de står vant og ser at det partiet de trodde ville kjempe for fellesgodene heller raserer dem. Unnskyldningen for SV nå er at landet regjeres av høyrekreftene. Skal de sitte med regjeringsmakt selv må vi i det minste kunne forlange at de får sykehusene under folkestyre igjen.

Skal AP, SV og SP kun administrere nyliberalismens framvekst er det mer enn noensinne verdifullt og nødvendig for RV å bruke tid og engasjement for å vise at sosialismen allikevel er både nødvendig og mulig. Allerhelst med Torstein på tinget, men vi må ikke undervurdere de små eksemplers makt.

Hvorfor sosialisme?

Les inspirerende tekster om sosialisme, demokratisk husholdning i stedet for markedets diktatur og sosialismens to sjeler.

Bestill fra RV på rv@rv.no eller tlf 22 98 90 50. Heftet koster 30 kroner pluss porto.

Slaget om Notodden... ...fortsetter

SOLIDARITETSLISTA AV SV, RV OG Partiløse på Notodden har 7 av 41 medlemmer i kommunestyret. Til tross for en relativt liten andel av representantene i kommunestyret har lista gjort seg bemerket det siste året, spesielt gjennom seieren over Kommunal og Regionaldepartementet (KRD) som til slutt måtte innrømme om at grepet med å benytte 47 mill. kroner fra Notodden Energi over driftsbudsjettet de neste fire årene var fullt lovlig.

DISSE MIDLENE VAR VIKTIGE, da rådmannen i sitt budsjettframlegg foreslo dramatiske tiltak for å få budsjettet i balanse. Dette innebar blant annet nedleggelse av 62 sykehjemsplasser i løpet av to år, sammenslåing og nedleggelse av barneskoler, sammenslåing av ungdomsskolene, nedleggelse av ungdomsklubb, reduksjoner i bibliotekjenesten mm.

I MELLOMTIDEN TILBØY Kjetil Holta, hovedaksjonær og styreformann i Tinfos AS, å kjøpe det nedleggingsstruede sykehjemmet, for å selge tjenester til Notodden kommune. Den 25. november måtte KRD innrømme at Solidaritetslistas grep angående de 47 mill. fra NE var lovlig, og svaret kom i grevens time. Fire dager senere var formannskapetets budsjettbehandling berammet.

SAMTIDIG SOM VI arbeidet intenst med budsjettet var AP mer opptatt av å diskutere internt hvorvidt de var for eller imot privatisering, og APs vingling i denne saken, samt vårt bastante **NEI TIL PRIVATISERING** kom tydelig fram i media. Ordføreren (AP) ønsket å stemme for privatisering, men ble pålagt av AP å stemme mot sin overbevisning i løpet av formannskapsforhandlingene i et dramatisk møte. Til kommunestyrets behandling, med SOL/AP/SPs stemmer, ble 47 mill. fra NE benyttet til drift. Bibliotekjenesten, sykehjemsplasser, skole-

ne og ungdomsklubben ble berga. KrF fremma privatiseringsforslaget som ble nedstemt. Solidaritetslista framstod som den sterke krafta i AP/SOL samarbeidet. Veldig mange merka seg arbeidet vi har gjort, og vi fikk mange fine tilbakemeldinger fra folk på gata i uoffisielle sammenhenger. Etter dette skulle man tro at Solidaritetslista hadde grunn til å feire en aldri så liten sier?

VEL, AKURAT DET var det mange som ikke unnet oss. Det gjøres nå mye for å sverte Solidaritetslistas arbeid. Lokalavisa har en politisk agenda for å splitte SOL/AP samarbeidet. Solidaritetslista av SV, RV og Partiløse får skylda for to rådmenns avgang i løpet av det siste året fordi vi tilsynelatende ikke hadde tillit til dem. Vi blir beskyldt for å trenge kurs i samarbeid (!). Alle tidligere års underskudd, inkludert de som ble opparbeidet før 2003 (da Solidaritetslista gikk inn i posisjon med AP), er også vår skyld. Samtidig er vi uhøflige, må vite, som ikke står med lua i hånda når en av byens kapitalister dukker opp og tilbyr seg den vennetjenesten å kjøpe et av kommunens sykehjem.

SOM OM OETTE IKKE VAR NOK; nå har fylkesmannen gitt tilbakemelding om at budsjettet ikke er godkjent, med bakgrunn i at enkelte av punktene i budsjettet ikke er godt nok detaljert etter hans mening. Dette er allerede prosesser som administrasjonen har satt i gang på oppdrag fra budsjettvedtaket, og fylkesmannens kommentar er udramatisk, MEN media og våre motstandere har nok en gang fått vann på mølla. AP nevnes selvfølgelig ikke i denne sammenheng. Informasjonskravet fra fylkesmannen blir i media snudd til et krav om balanse, og da, selv om budsjettet allerede ER i balanse, blir vi også beskyldt for å underskuddsbudsjettere. Vi mener bestemt av fylkesmannens utspill er sterkt politisk, og et ledd i å forsøke å knuse motstanden mot regjeringspolitikk på Notodden. Kanskje en hevn fordi vi greide å motbevise KRDs påstand om at det var ulovlig å bruke NE-midlene?

KAMPEN FORTSETTER: Varaordfører Asgeir Drugli fortsetter kampen for å bevare velferdsgodene på Notodden.

NÅ GÅR DET OGSÅ RYKTER om at AP ønsker å legge fram sitt eget budsjettforslag – uten hjelp fra Solidaritetslista. Det er med andre ord duket for nye runder i kampen for å bevare velferdsgodene på Notodden...

Ut i verden – ikke inn i EU!

Ja-velgeren. Bildet av en middelaldrende mann i mørkeblå dress og slips, melder seg på netthinna. Han kommer fra beste vestkant i Oslo, stemmer Høyre, og har liten tro på kollektive løsninger. Er denne oppfatninga fremdeles riktig? Hvem er de, den nye, radikale ja-sida?

> TEKST: HELENE VOLDNER, 5. Plass på RVS STORTINGSLISTE I OSLO, OG SENTRALSTYRET I UNGDOM MOT EU.

Bildet av ja-mannen er i ferd med å endre seg, mye på grunn av ja-sidas innsats. Den norske EU-debatten er igang igjen. Satt på spissen vil det si at Jagland roper på et sterkere Europa, mens RV-velgeren trekker nisselua godt nedover hodet. Både stortingsvalget og året 2005 har gitt debatten en ny dimensjon. Hver leir beskylder hverandre for å være henholdsvis unionister og nasjonalister.

I den norske EU-debatten har ja-sida har vært oppsiktsvekkende homogen og forutsigbar (kanskje med unntak av forslaget fra Jagland om å gi EU Nobels fredspris). Nei-sida har bestått av alt fra avholdsfolket til kommunistene, bygdenorge og kristenfolket, kvinnene og ungdommen. Dette er styrken, og mye av grunnen til at vi vant, at man klarte å enes om en felles sak

Nettverket Kysten inn i EU er et eksempel på at ja-sida har prøvd å bryte med de traisjonnelle oppfatningene. De skulle tale fiskernes og kystens stemme i EU-debatten, men skulle vise seg senere ikke å ha noe som helst legitimitet i det hele tatt, da det ikke fantes kystfiskere.

Bygger opp nytt inntrykk

Ja-sida bruker tid og krefter på å bygge opp et inntrykk av seg selv som de unge, hippe internasjonalistene, på samme måte som Unge Høyre-lederen Torbjørn Røe-Isaksen prøver å markedsføre seg selv som ung, hipp og radikal i framtoning og utseende. Nettverket Radikalt Europa er ett av de nye miljøene, som skal representere den venstreradikale ja-velgeren, sev om det i realiteten er bygget opp av sosialdemokrater som velger å kalle seg radikale.

"Radikalt Europas mål er at respekten for menneskerettigheter, demokrati og en bærekraftig utvikling skal være drivkreftene og målene både i lokal, regional, nasjonal og internasjonal politikk." (Nettverket Radikalt Europas politiske plattform)

At de, som radikale, tar seg den frihet å tilskrive seg disse verdiene, er direkte frekt. Det samme gjelder for tolkningen av EU-grunnlovens artikkel 2:

Artikkel 2: Unionens verdier
Unionen bygger på værdierne respekt for den menneskelige værdighet, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og respekt for menneskerettighetene

At dette er verdier som er enestående for den Europeiske Union, og som skal vise det verdigrunnlag unionens politikk er bygget på, er direkte misvisende. At man skal følge menneskerettighetene er noe man kan enes om, uavhengig (nærmest) av politisk ståsted, og hvor man står i EU-spørsmålet. Disse spørsmålene er universelle, og kan ikke utelukkende tilskrives den radikale venstresiden i norsk politikk.

At unionen grunnlovsfester respekten for menneskerettighetene, endrer ikke på den frie flyt av varer, tjenester, kapital og arbeidskraft innenfor det indre marked. Det forandrer ikke på at EU gjennom Lisboa-strategien har slått fast at de

skal bli det mest konkurransedyktige området innen 2010, med de følgende det får for blant annet arbeidstakere. Det forandrer heller ikke på at landene, gjennom stabilitetspakten i den Økonomiske Monetære Union (ØMU), blir tvunget til å kutte i offentlige utgifter, og svekker dermed velferden i landene.

Grunnlovsfesta markedsliberalisme

Dette er markedsliberalisme, som nå blir grunnlovsfestet. Det blir hevdet at EU er en kampanje, der en kan skifte politisk retning og fokus. Dette lar seg lettere gjøre i et land der politikere stiller til valg, kan kastes, og når et parti går ut av en regjering, blir man også kvitt den politikken de

førte. Når områder som i Norge blir ansett som politikk det skal stemmes over, i EU nå er nedfelt i grunnloven, er det god drunn ti å være skeptisk.

Nei-sida må ikke gjøre den samme feilen ja-sida gjorde i 94, å undervurdere motstanderen. Det argumentet som nå får stadig større oppslutning, har de formulert på følgende måte:

[Nettverket Radikalt Europa arbeider for] å utvikle EU økonomisk og politisk, slik at EU kan balansere et stadig mer egenrådig USA.

Stor misforståelse

Denne type argumentasjon er i beste fall en stor misforståelse. At dette ikke er reelt så vi seinest i forbindelse med Irak-krigen. Dersom EUs holdning til Irak-krigen skulle vært avgjort internt i EU ved hjelp av flertallsbeslutning etter utvidelsen, ville unionen ha støttet Bush sin krigføring.

Når den felles utenriks- og sikkerhetspolitikken er på plass, og EU får sin egen utenriksminister vil EU ha én stemme i internasjonale fora, og opptre som en blokk.

EU bygger seg opp militært. Det er nedfelt i grunnloven at alle medlemslandene skal øke sine militærbudsjetter, og yte full lojalitet til EU. EU-hæren skal kunne gripe inn hvor som helst i verden der EU føler at deres interesser er truet. EU bygger seg opp som en stormakt, både økonomisk, politisk, og på det militære området. Man bygger opp en motvekt til en stormakt på de samme premisene som det man ønsker å korrigere for. Verden står snart foran ikke bare en

stormakt, men to, som har de samme målene. Det ser ikke ut som en motvekt, men som en konkurranse.

I flere internasjonale forhandlinger, og i andre sammenhenger, ser man at EU og USA har sammenfallende interesser. Det kan ende i et kappløp, der de ser hverandre som den store motstanderen. Regelen, heller enn unntaket, er at de står side om side, mot resten av verden (les: landene i sør). For den tredje verden er det nå ikke bare én stormakt, men to som fremmer sine interesser og sine frihandelsavtaler, for at de skal komme best ut av det økonomisk.

Det man trenger er ikke en stormakt til, men småstater som Norge, som kan spille en viktig rolle mellom dette maktspeilet. Et land som ikke har egeninteresse av å føre en proteksjonistisk

politikk på vegne av store deler av en hel verdensdel, men et land som kan føre sin egen utenrikspolitikk. Et land som har sin egen stemme i internasjonale fora, som kan fremme de forslag EU-land ikke har mulighet til, da de er bundet opp av flertallet, og et land som – dersom de ønsker det – kan føre en solidarisk politikk ovenfor resten av verden.

Nei-sida er ikke egoistene i debatten

Internasjonal solidaritet dreier seg om nettopp det som ligger i det. Ikke å sikre interessene til Europa, men å sikre at alle land, og særlig land i sør får en sjanse til å bygge seg opp, til å sikre en rettferdig internasjonal handel, og til å sørge for en politikk som tjener menneskene og ikke kapitalen. Verden er tjent med et Norge som står

utenfor EU. Nei-sida er ikke egoistene i denne debatten, det er nei-sida, og tradisjonelt sett venstresida i nei-fronten særlig, som tar til orde for en virkelig solidarisk politikk med resten av verden. Kampen mot blant annet WTO, IMF, Verdensbanken, kampen for en mer rettferdig fordeling i et globalt perspektiv, henger sammen med den norske EU-kampen. Vi vil ut i verden, ikke inn i EU!

LES MER

Grunnlov: <http://europeanconvention.eu.int>
www.radikalteuropa.no
www.umeu.no / www.neitileu.no

Oljekrig mot Iran?

Rett før jul utkom heftet "Iran - mullakapital og geopolitikk" skrevet av Pål Steigan i AKPs internasjonale utvalg. Heftet er en del av et større informasjonsprosjekt om områder der norsk kapital er aktiv.

> TEKST: FINN OLAV ROLIJDDET, GJØVIK RV / KASSERER

DETTE HEFTET OM Iran sammenfaller i tid med en opptrapping fra USA og Israel sin side mot Iran, et land i "ondskapens akse". Høsten 2004 kjøpte Israel enorme bunkersbomber fra USA - til hvilket formål? Midt i januar får vi også avsløringen om Bush-administrasjonens forberedelser til militære angrep mot Iran (The coming wars, by Seymour M. Hersh. What the Pentagon can now do in secret).

Dermed er Irans geopolitiske betydning rime- lig klar. Hva er det med dette landet som gjør at det nå står øverst på Israels hatliste og at president Bush planlegger krig? Heftet gir svar på dette spørsmålet og flere andre - Olje, gass og islamsk fundamentalisme. Heftets styrke ligger i stoffet om naturressursene, men litt "lett" når det gjelder andre spørsmål. For eksempel blir arbeiderklassens kamp overfladisk berørt (dette er da heller ikke intensjonen med heftet) og det fungerer best som piring av nysgjerrigheten til den som er interessert i alle deler av det politiske Iran. Kanskje lover annonseringen av heftet litt mer enn det innfrir?

Det gis en relativ grundig gjennomgang av

landets naturressurser og reserver, landets strategiske beliggenhet og det islamske lederskapets forsøk på å bryte den isolasjon Iran havnet i etter at fundamentalistene stjal revolusjonen (1979) fra folket. Vi får innblikk i Irans diplomati overfor EU, posisjonering i forhold til Kina og Russland, hvordan USA militært har omringet landet. Og igjen er vi ved det viktige dokumentet "Silk Road Strategy Act" som Steigan korrekt sier er "en imperialistisk strategi utarbeidet i lovs form i det amerikanske senatet".

IKKE MINST TAR HEFTET opp Norges rolle, som så sent som i juni 2004 underskrev en Memorandum of Understanding (samarbeidsavtale om olje-utvinning). Vi blir kjent med hvordan Hydro og Statoil grupperer seg for å være aktør i utvinningen av naturressursene og ta sin del av profitten i de enorme feltene både på land og offshore. Norge kommer med andre ord til å være dyrt involvert i de kommende militære angrepene mot Iran - som vil markedsføres som kamp mot terrorisme.

Heftet berører også andre deler av Iran, slik som det islamske lederskapets totale grep om landets økonomi og kampen mellom fundamentalistene og "reformistene". Jeg bruker hermetegn, da det for anmelderen har lite med reformer å gjøre å kun lette litt på den undertrykkelsen som finner sted i Iran idag av de kreftene som siden revolusjonen har drept 100.000 venstreaktivister. Her er materialet og analysene i heftet ikke fullgode. Det pekes på de små, men viktige protestene fra vanlig folk, men det er en feilkobling å knytte dette til "reformistene" i det iranske parlamentet Majlis. Men ganske riktig påpekes det at denne makteliten av fundamentalister, med stadig minnende oppløsning i folket, ønsker seg økonomiske reformer uten politiske reformer slik vi har sett

det i Kina.

Heftet er en artikkelsamling, der flere av artiklene står på egne ben uavhengig av de andre. Dermed blir det også en del gjentakelser av både opplysninger og analyser. Det skjemmer, heftet burde vært mer gjennomarbeidet.

AKPs internasjonale utvalg har over flere år jobbet med spørsmålene om utvinning og transport av olje og gass i midt-østen og Kaukasus. Heftet gir nyttig og viktig informasjon og analyser rundt USA-imperialismen strategiske mål i regionen og godtgjør etter min mening påstanden om at Iran er et meget viktig land i det geopolitiske spillet. Med den oppmarsjen som USA under Bush sin 2. periode nå gjennomfører, er heftet uunnværlig for den som vil skaffe seg kunnskap om Iran nå.

IRAN

- mullahkapital og geopolitikk

Nytt hefte fra AKP med rapport fra Iran 2004

Les om

- Reformbevegelsens sammenbrudd
- Mullahenes kapitalinteresser
- Statolls hemmelige kontakt i Iran
- Arbeiderklassens situasjon
- Motsetningene mellom EU og USA

Bestillinger av heftet kan sendes til AKP-kontoret. Pris vil være 40 kroner pluss porto. Bestiller du 5 eller flere er prisen 30 kroner pluss porto.

AKP
Osterhusveg 27, 0183 Oslo
tlf 22 98 90 60
akp@akp.no www.akp.no

Heftet utgår i et prosjekt gjennomført av Internasjonal utvalg i AKP, støttet økonomisk av Studieforbundet for Folkeopplysning og NORAD

Hva er RVs rolle i dag?

RV må komme til enighet om hva et revolusjonært parti i dag skal være og hva slags rolle RV kan spille uavhengig av om vi er inne eller ute av Stortinget.

> TEKST: ANN-MARI VOLDEN, PARTISEKRETÆR

RV har aktive medlemmer over hele landet. Noen lag fungerer veldig godt og er i en positiv utvikling og er viktige aktører i lokalsamfunnet. Andre steder ligger organisasjonen brakk eller er i krise i forhold til å få folk til å ta på seg verv og drive lokalorganisasjonen. Dette har vært og vil fortsatt være en utfordring for RV.

Som ett virkemiddel for å bedre kommunikasjonen i partiet har Arbeidsutvalget (AU) vedtatt en egen e-postliste for lagsledere for jevnlig utveksling av informasjon. Vi håper det kan bidra til å forene RVs arbeid i de forskjellige lokallagene og skape en større identitetsfølelse i og for RV.

Flere medlemmer

RV hadde ca. 1.500 betalende medlemmer i 2004, økningen fra 2002 fortsetter. Det er en jevn strøm av innmeldinger via nettsidene. Tendensen er at stadig større andel av de som viser interesse også faktisk blir medlemmer. I 2003 hadde RV økt medlemstall i et "utenomlandsmøteår". Det kan tolkes som et tegn på at RV begynner å stabilisere seg som et selvstendig allsidig parti. Vi vet at ganske mange tenker på seg selv som RVerer men ikke har betalt kontingent på en stund, eller er sterke sympatisører uten å ha gått til skrittet å bli medlem. Det er altså et stort potensial å hente ut i RVs omland.

Årsstatistikk medlemstall*

1992: 1.680 (lokale opplysninger)
1993: 800 (lokale opplysninger)
1994: 1.690 (sentralt register for første gang)
1995: 1.076
1996: 1.434
1997: 1.151
1998: 1.212
1999: 1.356
2000: 1.365
2001: 1.123
2002: 1.263
2003: 1.377
2004: 1.496

* Statistikken over medlemmer er basert på ett

kriterie: betalt kontingent. Dette gir sammenlignbare tall for hvert år. Rød Valgallianse ble selvstendig parti i 1991.

Overraskende nedgang i 2003

RV har i denne perioden 57 kommunestyrerepresentanter fordelt på 42 kommuner, og seks fylkestingsrepresentanter. Felleslister hvor RV er med har til sammen 21 representanter. Forrige periode hadde vi 68 kommunestyrerepresentater fordelt på 52 kommuner, og 13 fylkestingsrepresentanter. Vi opplevde en overraskende nedgang

i 2003. Valgresultatet var nedslående for RV som riksparti med tap av nærmere 10 000 stemmer, 7 fylkestingsrepresentanter og representasjon i ti kommuner.

Ønskedrøm?

I Trondheim, Moss og Gjøvik inngikk RV i et samarbeid mellom fagbevegelsen og noen politiske partier. Denne strategien videreføres fra LOs side i stortingsvalgkampen med mål om regjeringsskifte. Det sentrale må være at valgbevegelsen i størst mulig grad klarer å binde opp en rød-grønn regjering til konkrete krav i en ny politisk kurs. Grasrotbevegelser for regjeringsskifte vil være sentral i kampen for å øke det politiske engasjementet blant folk flest og gi kraft til den ideologiske motstanden mot markedsliberalismen og dens konsekvenser.

Arbeiderpartiets hegemoniske grep om LO og den tradisjonelle fagbevegelsen må svekkes ytterligere. Per i dag ser det ut til å være en ønskedrøm. Risikoen er stor for at Ap gjenvinner sin maktposisjon med valgbevegelsen i LO som vedog-vannbærer. Siste måling fra MMI viser en formidabel framgang for Ap fra forrige Stortingsvalg. Se søylediagram fra MMI på www.mmi.no.

Utfordringer for RV

RV ligger i overkant av 1 prosent i gjennomsnitt. Det blir interessant å følge utviklingen framover – og se om RV forstår dynamikken i valgbevegelsen og blir en del av bildet. Debatten om det rød-

grønne regjeringsalternativet har vært en sentral debatt i RV det siste halvannet året og vil nok fortsette å være det framover. Det byr utvilsomt på mange strategiske og politiske utfordringer for RV. Det er viktig at vi er enige om hva et revolusjonært parti i dag skal være, både i forhold til visjoner, men også i forhold til dagsaktuell politikk og den rolle vi som RVerer kan spille.

Parti i krise?

Fra det sittende arbeidsutvalget er det kun leder Torstein Dahle, nestleder Marte Mjøs Persen og internasjonalt ansvarlig Lars Akerhaug som ønsker å fortsette. Kasserer Finn Olav Roljordet (som var partisekretær i 8 år tidligere), partisekretær Ann-Mari Volden, Opprørredaktør Johanne Bergkvist, faglig-politisk leder Kari Celius og AU-medlem Elise Malde har gitt valgkomiteen beskjed om at de ikke ønsker å ta gjenvalg til arbeidsutvalget. Det er ikke et positivt signal at så stor del av den sentrale ledelsen

ønsker å gå av og at partiledelsen vurderes flyttet ut av hovedstaden for en periode. Det er et krisesignal.

Dette flertallet i AU har ikke i særlig grad kommet til uttrykk i politiske og strategiske vedtak i perioden der leder og nestledere og store deler av landsstyret har hatt andre perspektiver og målsetninger. Disse motsetningene har nok vært sterkest tilstede i diskusjoner om stortingsvalget 2005, tiltak i intern økonomi, mediestrategi og strategi for utvikling av RV som et selvstendig og allsidig parti.

RVs rolle som riksparti

Som avtroppende partisekretær håper jeg at styrking og videreutvikling av RV som et riksdekkende parti og synliggjøring av vår helhetlige politikk vil være en overordnet oppgave for den nye ledelsen. RV bør ha som mål å feste seg i folks bevissthet som et helhetlig og troverdig alternativ til venstre for Sosialistisk Venstreparti. RV er et viktig alternativ for folk som vi ikke kan la forsvinne fra den norske politikken. Dette betinger at den sentrale ledelsen sammen med medlemmer, lokallags- og fylkesstyrene og ungdomsorganisasjonen tar ansvar for og legger til rette for et politisk og organisatorisk løft i partiet. Grunnlaget for det er en diskusjon og avklaring om partiprojektets strategi og RVs rolle uavhengig av om vi er inne eller ute av Stortinget. RV må i større grad tydeliggjøre sitt ideologiske grunnlag gjennom prinsippprogram og politisk praksis.

O27: RVs gård og grunn

Driften av Osterhausgata 27 er styreket, men vi må diskutere om det er riktig av RV og drive en gammel leiegård, sier nyvalgt styreleder og daglig leder i Osterhausgata 27.

> TEKST OG FOTO: JOHANNE BERGKVIST

Styreleder Marga van der Wahl seg i november 2004. Hun hadde varslet på et tidligere tidspunkt at hun ville gå av på neste generalforsamling, men hennes avgang ble framskyndet med et halvt år av styrets vedtak om ikke leie ut til Marokkansk kultursamfunn som ønsket Moske i kontorlokalene i 1. etasje. Marga van der Wahl hevdet i Klassekampen 4. desember 2004 at avslaget var religiøst begrunnet. Styret på sin side hevder at avslaget var reint bygningsmessig og driftsmessig. RVs kasserer Finn Olav Rolijordet har tatt på seg jobben videre med å være styreleder i Osterhausgata 27 AS. Partisekretær Ann-Mari Volden er daglig leder.

Styrket drift

Etter flere år med svært dårlige lånebetingelser i Dnb med en rente på 7 prosent er det nå inngått låneavtale med Bnkreditt til en rente på 3,25 prosent, altså mer enn en halvering. – RVs lån til O27 AS har økt siden kjøpet i 1995. Refinansiering og bytte vil av bank utløser at gården får nedbetalt noe av lånet til RV, sier Ann-Mari. – Det styrker driften, fortsetter Finn Olav. Vi får en helt annen likviditetssituasjon og er i stand til å ta tak i nødvendig vedlikehold.

Alle lokalene er i dag utleid. Ann-Mari og Finn Olav er komfortable med utleiesituasjonen. – Vi har også god arbeidskraft og etter hvert god kompetanse på gårdsdrift, sier Finn Olav. –Vi føler at vi er i stand til å ta tak i de vedlikeholdsproblemene og driftsmessige utfordringene som ligger i bygningsmassen. Det står litt igjen før 3. og 4. etasje er tipp topp lokaler, mens 1. og 2. etasje egner seg dårlig som kontor og byr på stadige driftsmessige problemer. Rominndelingen gjør det vanskelig å få gode kontorer.

– Men det viktigste er å få oppgradert sentralfyranlegget, skyter Ann-Mari inn. –Varme og ventilasjon og sikring av fasade er hovedprioritet neste halvår. Vaktmesterkompaniet blei kasta

RV-GÅRDEN: Partisekretær Ann-Mari Volden utenfor Osterhausgata 27

som vaktmester for gården. Nå har O27 ansatt en god gammeldags vaktmester som gjør en grundig jobb.

Finn Olav forteller at driften ikke har gitt noe økonomisk overskudd og RVs lån er doblet på åtte-ni år, det vil si at O27s gjeld til RV er 3,8 millioner før refinansiering. Refinansieringen har forhåpentligvis blitt fullført i januar. Styreleder Finn Olav Rolijordet har laget en utredning om driften av O27. De som ønsker å lese den kan ta kontakt på finno@rv.no eller 22 98 90 54.

— RV bør diskutere om det er dette et po-

Folkvord. Grunnflaten er 318 m² og med sine tre etasjer har huset et bruksareal på 1200-1300 m². Med kjeller er arealet hele 1544 m². Osterhausgata 27 AS er registrert som aksjeselskap i Brønnøysund med en verdifastsettelse på 8 millioner kroner. Salgstakst er i dag stipulert 9,5-12 millioner kroner.

Hvem holder til i Osterhausgata 27?

RV har kontorfellesskap og møterom/kantine med Rød Ungdom, AKP og Kvinnefronten i 1. og 2. etasje. I første etasje holder også African Health Watch og nyinnflyttede Den etiopiske forening i Norge til. I 3. og 4. etasje har Solidaritetshusets 10 organisasjoner kontorer og møterom.

Solidaritetshuset

Solidaritetshuset er et fellesskap av solidaritetsorganisasjoner, opprettet i 1991. Huset har 25 ansatte i 10 organisasjoner/institusjoner. Det representerer et bredt spekter av svært så forskjellige norske frivillige organisasjoner, men som i store trekk har det til felles at de arbeider med bekjempelse av fattigdom, miljødeleggelse og menneskerettighetsbrudd, og for en mer rettferdig fordeling av verdens ressurser. Solidaritetshuset består av Attac Norge, 3. Verden Magasinet X, Afghanistankomiteen i Norge (AiN), Fellesrådet for Afrika, Internasjonal Reporter (tidl. Forum for Utviklingsjournalistikk), Inkululeko Cultural Group, Foreningen for Internasjonale Vann- og Skogstudier (FIVAS), Latin-Amerikagruppene i Norge (LAG), RØRG-koordinator og SAIH (Studentenes og Akademikernes Internasjonale Hjelpesfond). Huset har en bra nettside med mange linker og ressurser på solidaritetsarbeid og internasjonal politikk: <http://www.solidaritetshuset.org/>

RV-KONTORET: Nyvalgt styreleder og RVs kasserer, Finn Olav Rolijordet, i RVs kontorlokaler.

litisk parti skal bruke ressursene på, avslutter Ann-Mari Volden. – Er det riktig prioritering å binde opp kapitalen vår i en bygård i Oslo?

O27 AS

RV har eid leiegården Osterhausgata 27 i akkurat 10 år. Huset ble kjøpt i 1995 for pengene partiet fikk inn på grunn av Stortingsplassen til Erling

Norske partier i sametinget

Jon Arne Jørstads innlegg i forrige Opprør får her svar fra kommunestyrerepresentant i Alta, Tor Bjørnar Henriksen. Dette svarinnlegget har utløst debatt i Samisk RV og kan følges på hjemmesida deres: <http://www.sami-rv.org/>

JON ARNE JØRSTAD HAR ET interessant innlegg i «Opprør 4-04» under overskriften Samestingsvalget 2005. Her resonnerer han til en viss grad om norske politiske parti på sametinget. Dette sett i relasjon til de samiske politiske partier, og det samiske demokratiet.

Det er svært viktig å sette fokus på disse spørsmåla i vår tid, med et så ferskt samisk demokratisk system. Systemet er under oppbygging, og ting kan oppleves forskjellig, avhengig hvilke briller du har tatt på deg, eller hvilket syn du måtte ha.

DET BLIR UANSETT FOR enkelt å hevde at samiske partier etter hvert ligner på de norske, for derfor å konkludere med at det er riktig av RV å stille til Samestingsvalg med den begrunnelsen. Videre synser Jørstad om NSR, Norske Samers Riksforbund, som han mener har smuldra pga. politiske motsetninger. Han om det. Jeg er selv medlem i NSR og opplever ikke hans "smuldring" som spesielt nytt, men kan hende partiet har blitt noe mer "tannlaus" i siste periode? Politisk ueinighet og maktpolitikere trekker gjerne mot partiet som har makta, og har hatt den, siden opprettelsen av Sametinget. Det har nok medført større politiske splittelser, men samtidig ser vi en revitalisering blant unge radikale NSRere som igjen kan gi grobunn for mye bra. Kan hende at NSR er for mangfoldig i sitt grunnsyn også for meg, men det betyr ikke at det nødvendigvis blir riktig at norske parti skal overta makta på Sametinget. NSR har hatt stor tilslutning fra venstresida i norsk politikk tidligere, gjerne fordi man kjørte en

kompromissløs og rettferdig kamp for minoritetens rettigheter mot kolonimakta.

DETTE HANDLER OM LANGT vanskeligere ting enn om enkelte samiske parti ikke er gode nok, eller om man etablerer strukturer lik de norske.

Å mene at norske partier bør forbys på Sametinget er ikke spesielt ytterliggående. Svært mange samer synes at det ville ha vært riktig. Kan hende at det like fullt oppleves som ytterliggående å tillate en utvikling hvor norske politiske partier stadig får større innflytelse over det samiske demokratiet? Selv er jeg villig til å drøfte hva som blir riktig i denne sammenhengen. På den ene side har vi samenes, i likhet med andre folkeslag, sin demokratiske rett til å stille til valg å velge de politiske partier og de politikerne de måtte ønske. På den andre side, eller sett med andre øyne, kan vi med å tillate norske partier på Sametinget fortsatt godta at vi er underlagt majoritetsfolket i Norge "sin gode vilje", og at vi som minoritet ikke trenger respekt og kulturell beskyttelse gjennom selvbestemmelse, og beskyttelse i form av lovreguleringer?

DET SAMISKE DEMOKRATIET vil utvikle seg. Det er nærmest en selvfølge, men hvilke konsekvenser kan norske partiers deltakelse på Sametinget medføre for samene? Det positive er at disse partiene bidrar til et mangfold av valgmuligheter, samt at disse også har kanaler til sine moderparti sentralt, noe som igjen kan utløse både forståelse, samhandling og penger, for nødvendig utvikling. Ser man på de negative sidene med norske partier på Sametinget, så er det naturlig å se for seg at et flertall, i hvertfall at et kvalifisert flertall, i en partipolitisk organisasjon tar avgjørelsen i viktige politiske spørsmål. Selv om for eksempel AP sier at partiets samer lager partiets samepolitikk, så vil sannsynligvis moderpartiet ha en hand på rattet. Særlig visst partiets samer har bestemt noe som oppfattes som ytterliggående i form av f.eks å avgjøre makt til minoriteten, eller i saker som oppfattes som motstrid til partiets grunnsyn. Det betyr igjen at samene i partiet allerede i utgangspunktet er bundet av flertallets

og partiets syn, ellers vil de antakelig få oppleve "riset bak speilet" i partiet, og du styres fortsatt av majoriteten.

AT SAMISKE ORGANISASJONER stiller spørsmålstegn ved dette bør ikke forbause noen. Dette er et politisk standpunkt som etter min oppfatning både bør drøftes, forstås, og tenkes nøye igjennom.

Norske partiers økende innflytelse på den samepolitiske arena er for mange en uheldig politisk utvikling. Dilemmaet oppstår når vi ser de politiske konsekvensene av å kun være velmenende uten å tenke prinsipielt og gjøre noe med det. De norske partiene øker i oppslutning og i representasjon på Sametinget. Mulig at det er helt OK. Vi får de politikerne vi fortjener, og vårt demokratiske system blir styrt av de partiene vi velger, norske eller samiske. Ferdig med det!

Eller man kan hevde at samepolitikken snart styres av majoritetsfolket gjennom vårt eget demokratiske system, en fortsettelse av fornorskningen, bare at det gjøres i vakker samisk påkledning denne gangen? Da må vi forby norske partier på Sametinget, da vi i politisk sammenheng også alltid vil være i mindretall. De norske partiene som ønsker å stille til Sametinget må da etablere selvstendige søsterpartier med egne partiprogram og organisasjon.

HISTORIEN HAR VIST OSS så altfor mange ganger at majoritetsfolket vil vinne også denne kampen til slutt, om vi bare er velmenende demokratiske, og ikke beskyttes gjennom nasjonale og internasjonale lover. Vi må ikke glemme at vi er et minoritetsfolk i et land som vi deler med en majoritetsbefolkning.

Kanskje det er enda farligere nå, siden forklædningen er så i øyenfallende samisk og riktig, sett med både samiske og norske øyne? Ikke vet jeg...

Tor Bjørnar Henriksen
Kommunestyrerepresentant
Alta RV

Om Raud Ungdom og RV

I FØRRE OPPRØR hadde Peder Martin Lysestøl (PML), leiar i Sør-Trøndelag RV, ein tekst på trykk om RV og forholdet til Raud Ungdom. Sidan vi sit som styre i PMLs "eige" Raud Ungdom, Trondheim RU, vil vi svare på nokre av skuldingane i utspelet.

VI SYNAST PML går frem på ein arrogant måte. For det fyrste er teksten om Raud Ungdom, retta til Landsstyret i RV, og liten grad Raud Ungdom. For det andre kjem han med påstandar som styret i Trondheim Raud Ungdom tidlegare har vist attende. På eit felles styremøte for eit halvt år sidan, fikk vi sjå dette brevet til landsstyret i RV, og då synta vi konkrete feil i det PML skriv. Likevel lar han det verte prenta i Opprør, utan ein gong å moderere påstandane ein smule eller å gjere konkrete undersøkingar.

PML HEVDER AT FÅ RUARAR vert medlem av RV. Han viser ikkje til tal, og det vert soleis ein idealistisk påstand. Ein påstand som fyrst og fremst tener til å underbyggje konklusjonane han har trekt på førehand. RV i Sør-Trøndelag har mange unge medlem. Fleirtalet av RU-medlemma i Trondheim over 18 år, er medlem av RV.

Problemet er ikkje at dei ikkje vert medlem, men at RV ikkje maktar å aktivisere medlemma i RV. Soleis er det problem inne i RV som må løysast. Å opprette ein ny ungdomsorganisasjon, eller presse Raud Ungdom til å bryte med AKP, vil berre desimere og splitte dei revolusjonære.

Problema med å aktivisere medlemma vil halde fram.

VIDARE HEVDER PML at det at Raud Ungdom har to moderparti (RV og AKP) er eit stort problem. Ikkje berre for vidare rekruttering til RV, men òg til RU (I). Vi kan forsikre om at vi aldri har oppleva at folk har vald ikkje å verte medlem av RU pga av denne situasjonen. Av RUarane som er med i AKP, er dei fleste med i RV. Argumenta til PML i forhold til rekruttering, stemmer ikkje med røynda.

HAN SKRIV ÒG AT HAN ER ukomfortabel med at "AKP kan kjenne til mine (PMLs) planar". Vi stiller oss uforståande til dette. I Raud Ungdom sine augar er ikkje RV og AKP fiendar med løynde planar mot kvarandre. AKP sine planar for RU er ikkje hemmelege, og vi går ut i frå at RV heller ikkje har ein fordekt agenda.

VI VIL GJERNE AT RV DISKUTERER Raud Ungdom. Spesielt korleis vi kan styrke banda mellom moderparti og ungdomsorganisasjon. Samstundes vil vi at RV skal handsame Raud Ungdom med respekt, noko PML ikkje har gjort denne gongen.

Kenneth Fuglemsmo, Ingjerd Eriksen Hovde, Jostein Frøyen og Ida Solberg, styret i Trondheim Raud Ungdom

Dikt fra eksil

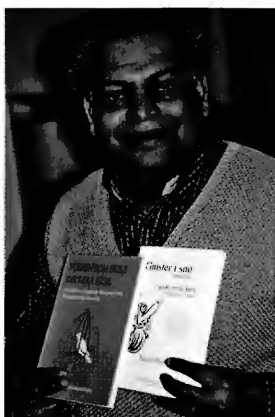
- Jeg skriver for vanlige folk og særlig innvandrere, sier Nirmal Brahmachari. Han ga ut sin første bok i 1967 og har siden da stått utrøttelig på barrikadene mot undertrykking og krig.

> TEKST: OG FOTO: JOHANNE BERGKVIST

Nirmal Brahmachari har bakgrunn som studentleder i India, aktivist i Communist Party of India (ml) og bondebevegelsen (Naxalittbevegelsen). Han forteller om hvordan 70 prosent av Indias befolkning er fattige bønder, uten eiendom. – De bare overlever, sier han med innlevelse.

I flere år satt han fengsla for sitt politiske engasjement. Siste gang han blei arrestert blei han torturert og nær drept. Fremdeles sliter han med skader. Denne tida preger dikta hans. Men også livet i Norge påvirker. Noe diktet "Et bur av gull" vitner om.

Som indisk, revolusjonær forfatter i Norge er han skuffet over hvor lite revolusjonær litteratur det kommer fra den norske venstresida. Han peker også på hvor vanskelig det er å komme gjennom nåløyet til de store forlagene med politisk

litteratur sett fra sør.

Det har han selv løst med å ha eget forlag, hvor han har gitt ut flere diktsamlinger. Den første, "Gnister i snø" blei utgitt i 1998, etterfulgt av "Dikt mot krig" og "Dikt

fra eksil". I tillegg har han gitt ut flere bøker i India, og er den første forfatteren som har gitt ut en roman (Midnattsola) om norske politiske forhold, i India. I fjor ga han ut en cd med bengalske musikere. Det meste skriver han på bengali og engelsk, som så oversettes til norsk.

- Men selv om jeg driver eget forlag, er det vanskelig å stå på. Vi overlever fordi folk kjøper bøkene og støtter oss, forteller han.

Nirmal Brahmachari mottok forfatterforeningens stipend for "Gnister i snø", noen har kanskje sett diktet "Diskriminerings fluer" på Oslos sporveier poesiserie "Dikt underveis" og Cappelen har brukt flere av dikta hans i sine lærebøker for fremmedspråklige elever. Nå jobber han med å få utgitt en novellesamling om diskriminering og rasisme i Norge.

Et bur av gull

Jeg sitter i et bur av gull
Som en fugl

Forræderiske ord
Om frihet og likhet
Er dekket av sukkerglasur
Og omgitt av væpnede vakter

Penger gjør forfengeligheten mulig
Rikdom gjør blind
Forferdelig fattigdom finnes ikke
Den ser jeg på et gammelt bilde

I dette landet hvor gigantene bor
Finnes det mange bur av gull

Jeg vil ha mer enn ord
Med sukkerglasur
Gull gir meg ikke fred
Jeg vil ut
Til en virkelig frihet
Jeg kan glede meg over

Fra «Dikt fra eksil». Boka kan kjøpes fra RV-kontoret.

Kambodsja etter Røde Khmer

I 1975 sang foreldrene mine "Kambodsja e fri..." Nå har jeg selv vært en måned i landet alle snakket om på slutten av 70-tallet.

> TEKST: OG FOTO: ANNA BLIX, SITTER I RØD UNGDOMS SENTRALSTYRE

Etter hvert skjønte man at det skjedde grusomme ting nede i det lille landet i Sørøst-Asia. Folk døde som fluer, og her i Norge tok man avstand fra revolusjonen man tidligere hadde støtta. Vietnam invaderte Kambodsja militært og satte inn presidenten som sitter den dag i dag. Røde Khmer ga opp sine siste områder i 1998, og verden sa at endelig, nå er Kambodsja fritt. Men er det sant?

Sammen med Ingeborg Steinholt fra Sandnessjøen ble jeg med våre respektive mødre til Kambodsja. De er henholdsvis jordmor og gynekolog, og jobber i en liten NGO som heter Trauma Care Foundation (TCF, omtalt i forrige nummer av

Opprør). En NGO er en frivillig organisasjon i motsetning til et regjeringsarbeid.

Fordi mødrene våre jobbet hadde vi allerede kontakter i Kambodsja, som gjorde at det var lett å få svar på alt det vi lurte på, og vi hadde folk å diskutere ting vi så med. Vi bodde en del av tida i en liten landsby som heter Sampov Loun. Den ligger nordvest i landet, 3 km fra grensa til Thailand.

Bader blant miner

Området rundt Sampov Loun er fylt av miner. Det verste med minene er at de "vandrer" i regntida, i perioden mai-oktober. Vannet gjør at minene flytter på seg, så tidligere sikre stier og områder plutselig kan være usikre. Minene har blitt lagt ut av Røde Khmer og den kambodsjanske hæren. I dette området var det fremdeles kamper fram til 1996, og området er ikke blitt forsøkt rydda på noe tidspunkt siden de første minene ble lagt under borgerkrigen i 1969-1975. I tillegg til miner, kan det også ligge udetonerte bomber, sluppet over Kambodsja av USA, som støtta regjeringen

under borgerkrigen.

Vi besøkte en liten familie et stykke utenfor Sampov Loun. De bodde rett ved elva som markerer grensa mellom Kambodsja og Thailand. Folk pleide å dra dit og bade i helgene, selv om området er usikkert på grunn av miner. Denne lille familien bestod av to kvinner og to barn. Mennene var ikke å se, enten jobbet de i Thailand, eller de var drept av miner. De folkene som var med oss, vandra litt rundt og så på åkeren der de dyrka peanøtter, og der fant de deler av en detonert mine. Døden lurar ikke langt unna, men hva skulle kvinnene gjøre? Valget står mellom å sulte i hjel, dra inn til storbyen og tigge, eller dyrke jord med fare for å trå på miner.

På grunn av minene ligger mye av jorda brakk. I tillegg er området er mye tørrere enn andre deler av Kambodsja fordi all regnskogen er blitt hugd ned og ulovlig eksportert til Thailand. Det gjør at området er fattig, fordi størstedelen av Kambodsjas befolkning lever av å dyrke ris og bønner.

JORDMORBESØK: Tradisjonell middag med noen av jordmødrene i Sampov Loun.

BALANSEKUNST: Syklende kurvselgere i Phnom Penh.

«Det nye Thailand»

Fattigdommen fører til at folk må dra lenger og lenger ut i ubebodde områder for å dyrke jord, selv om de ikke aner hvor det kan ligge miner. Korrupsjonen gjør det også mulig for de med makt å ta jorda til fattige. Generaler i militæret kunne plutselig skaffe et papir hvor det stod at

ØKONOMISTUDENTER: Tre av gutta i Battambang.

de hadde rett til jord som andre har bodd på i generasjoner. Vi ble fortalt at dette særlig skjer på områder hvor turistene begynner å strømme inn og det er innbringende å bygge hoteller, ble vi fortalt. Prostitusjon er også et problem som øker i takt med turiststrømmen og fattigdommen. Kambodsja begynner å bli det nye Thailand – det er ikke lett å bli dømt for å kjøpe kvinner eller barn. Prostitusjonskvartalet i Phnom Penh, hovedstaden, vokste seg stort da FN-soldatene kom hit i 1992.

Korrupsjon er ikke et uvanlig ord i Kambodsja. Vi ble kjent med noen av nevøene til en av de kambodsjanske legene mødrene våre jobbet med. De studerte økonomi ved universitetet i Battambang (den nest største byen i Kambodsja), og forklarte oss de uskreve reglene i skolesystemet. Grunnskole er gratis, men elevene må ha skoleuniform, og selv stille med papir og penn. I byene er det vanlig at foreldrene betaler litt til læ-

rerer hver dag, fordi lærerlønnen er så dårlig. Det sikrer også at barnet får bestått i alle fag. Rike foreldre som betaler mye, har barn med høye karakterer. Gode karakterer samsvarer ikke nødvendigvis med god elev. Dette reproducerer de sosiale klassene i byene. Foreldre som er vaskere eller søppeltømmere, har ikke råd til å betale læreren noe særlig, og barna har dermed ikke mulighet for å få seg et stipend til videre utdanning. På landsbygda er det annerledes, der må lærerne finne seg i at foreldrene ikke har råd til å betale hver dag. Men ved eksamen betaler alle som kan under bordet til læreren. Står du ikke, må du gå om igjen.

En vi snakka med prøvde å la være å betale da sønnen tok avsluttende eksamen på videregående skole. Han vil ikke bygge opp under den korrupsjonen som er, selv om han i prinsippet har råd til å sende barna på en av de mange privatskolene som finnes. Resultatet var at sønnen måtte gå om igjen, og han har innsett at det ikke nytter å la være å betale læreren som setter eksamenskarakterene.

Korrupsjon

Under Røde Khmer gjennomgikk Kambodsja store omveltninger. Folk ble drept, familier splitta, det var lite mat og ingen form for demokrati, det vi ønsker oss i et sosialistisk samfunn. Når vi prøver å snakke med kambodsjanerne om Røde Khmer-tida, sier de at Pol Pot var fæl, men ikke så mye mer. Man skal kjenne dem godt før de tør snakke åpent om hva de mener om Røde Khmer kontra dagens styre. Sier de for mye til feil person, er det ikke sikkert de lever neste dag. Det var en grunn til at det ble revolusjon i 1975, og det skjedde ikke kun fordi Røde Khmer-lederne, som hadde studert i Paris, ble intenst opptatt av marxistisk litteratur. På 60-tallet var det bondeopprør flere steder, og grunnen var den samme som folk kritiserer regjeringa for i dag. Korrupsjonen var og er tydelig.

Et av de største problemene i dag er mangelen på kunnskap. På skolen lærer elevene ikke nyere historie, de har ikke samfunnsfag og andre fag vi ser som viktige for å skjønne verden. Selv om vi kritiserer vår skole her i Norge for å lære oss opp i maktavernes politikk, gir den oss kunnskap til å gå ut og finne ny kunnskap, som gir grobunn for opposisjon mot de styrende. Det gjør ikke skolen eller andre institusjoner i Kambodsja.

Det er ikke godt å si noe om når det kommer nye opprør mot fattigdom og korrupsjon i Kambodsja. Men som i mange andre land ligger grunnlaget i systemet. La oss håpe det går som en gammel mann vi snakka med mente: -Ungdommen har krafta. De har ikke opplevd krigen sånn som oss. De kommer til å møte makta med motstand, så lenge Kambodsja ikke er fritt.

fakta

FAKTA OM KAMBODSJA

Innbyggertall: 13,8 mill
41,9% er under 15 år
2,9% er over 65 år

Forventet levealder ved fødsel:
Kvinner 59.5 år
Menn 55.2 år

34,1% lever under 1 dollar dagen
77,7% lever under 2 dollar dagen
30% har tilgang til rent vann (2000)
38% er underernærede (2001)
45% av alle barn under 5 år er undervektige

Tall fra UNDP Human Development Report.
Der ikke annet er spesifisert, er tallene fra 2002.

Se også www.traumacare.no

Dalsbø Gudmund Anders
Solhauggata 2A
565 OSLO

B-post

Retur:

Opprør v/RV

Osterhaugata 27

0163 Oslo

PRØV KLASSEKAMPEN 3 UKER GRATIS!

SEND EN SMS MED KODEORD ABO OPPRØR TIL 1960
og du har avisen på døra i løpet av et par dager!

www.pdf-arkivet.no (2020)

KLASSEKAMPEN
Utfordrer det etablerte